

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1660, 18 Φεβράρη 2025

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΤΕΜΠΗ-ΠΥΛΟΣ-ΓΑΖΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ

28 ΦΕΒΡΑΡΗ **ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ**
2 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 22/3 ΣΥΝΤΑΓΜΑ 3μμ

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ, ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ, ΤΟΥ ΚΑΜΡΑΝ

ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΣΥΛΟ, ΣΥΝΟΡΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ Η ΔΙΚΗ ΣΤΟ ΝΑΥΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΩΡΑ!

ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΟΥ ΚΑΜΡΑΝ

ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση ΕΝΟΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ ΕΠΙΖΩΝΤΕΣ-ΣΥΤΓΓΕΝΕΙΣ του ΝΑΥΑΓΙΟΥ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ

ΙΔΙΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

8 ΜΑΡΤΗ
για την απελευθέρωση των γυναικών σε όλο τον πλανήτη

Απερνούμε
Διαδηλώνουμε
Διεκδικούμε

ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΜΑΡΤΗ **ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ**
1μμ, Πλ.Κλαυθμώνος

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ

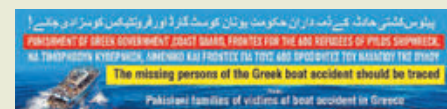
Οργανώνουμε την Πανεργατική 28 Φεβάρη

σελ. 8, 9

Η πάλη των Γυναικών είναι κοινός αγώνας

σελ. 10, 11

Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά

σελ. 12, 13

ΟΧΙ στην ΕΕ του πολέμου

Η Άποψή μας

σελ. 3

Η ανακοίνωση από τον Τραμπ την περασμένη Τετάρτη, ότι είχε τηλεφωνική επικοινωνία με τον Πούτιν στην οποία συμφώνησαν να ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις για τον τερματισμό του πολέμου στην Ουκρανία, έγινε πρώτη είδηση σε όλον τον κόσμο.

Ο Τραμπ είπε ότι θα συναντηθεί με τον Πούτιν τρεις φορές, την πρώτη στη Σαουδική Αραβία μιας και «οι δυο γνωρίζουμε τον διάδοχο» **Μοχάμεντ Μπιν Σαλμάν**. Η Σ. Αραβία θα παίξει κεντρικό ρόλο στο παζάρι. Ο **Μάρκο Ρούμπιο**, ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, μίλησε με τον **Σεργκέι Λαβρόφ**, τον Ρώσο ομόλογό του, και αποφάσισαν ότι η πρώτη συνάντηση διπλωματών από τις δυο μεριές θα γίνει την επόμενη βδομάδα στη Σ. Αραβία με αντικείμενο την απαρχή εξομάλυνσης των «διμερών σχέσεων».

Όμως, ο Τραμπ δεν ανακοίνωσε μόνο ότι θα ξεκινήσει το παζάρι με τον Πούτιν. Έθεσε και κάποιες βασικές παραμέτρους για μια μελλοντική συμφωνία. Η πρώτη είναι ότι δεν θεωρεί ως «πρακτική» την ένταξη της Ουκρανίας στο NATO. Αυτό ήταν μια από τις βασικές «εγγυήσεις ασφαλείας» που ζητούσε ο **Ζελένσκι** και διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. Έκανε μάλιστα αναφορά στις δηλώσεις του **Πίτερ Χέγκκογκεθ**, του υπουργού Άμυνας των ΗΠΑ, που νωρίτερα από τις Βρυξέλες είχε δηλώσει όχι μόνο ότι δεν είναι «πρακτικό» να μπει η Ουκρανία στο NATO αλλά κι ότι «η επιστροφή στα προ του 2014 σύνορα» της Ουκρανίας είναι «ένας μη ρεαλιστικός στόχος». Δηλαδή, ας ξεχάσουμε την Κριμαία και τα άλλα ουκρανικά εδάφη που κατέχει ο ρωσικός στρατός.

Όσο για τις «εγγυήσεις ασφαλείας» που θα συνοδεύουν μια συμφωνία, αυτές θα πρέπει να τις αναλάβει η Ευρώπη, είπε ο Χέγκκογκεθ. Δεν θα πάει αμερικάνικος στρατός εκεί, και αν πάνε στρατιωτικές μονάδες μελών του NATO, αυτές δεν θα καλύπτονται από το άρθρο 5 της ιδρυτικής συνθήκης της Συμμαχίας που προβλέπει ότι η επίθεση σε ένα κράτος-μέλος είναι επίθεση σε όλα.

Αυτές οι ανακοινώσεις προκάλεσαν μια θύελλα αντιδράσεων. Διάφοροι που έλεγαν ότι στην Ουκρανία η δημοκρατική Δύση υπερασπίζεται την ελευθερία ενάντια στον ολοκληρωτισμό, μίλησαν για ταπείνωση και έκαναν αναλογίες με την πολιτική του κατευνασμού των βρετανικών και γαλλικών κυβερνήσεων απέναντι στον Χίτλερ με αποκορύφωμα τη Συμφωνία του Μονάχου το 1938, όταν θυσιάσαν την Τσεχοσλοβακία υποτίθεται με αντάλλαγμα την ειρήνη. Τώρα στη θέση της Τσεχοσλοβακίας είναι η Ουκρανία, λένε.

Πεδίο ανταγωνισμού

Πέρα από την επιλεκτική μνήμη της δεκαετίας του '30, αυτές οι απόψεις ξεχνάνε ένα βασικό στοιχείο. Η Ουκρανία ήταν από τη δεκαετία του '90 πεδίο ενός σκληρού ανταγωνισμού ανάμεσα στον αμερικάνικο και τους ευρωπαϊκούς ιμπεριαλισμούς από τη μια και τον ρωσικό ιμπεριαλισμό από την άλλη. Αυτός ο ανταγωνισμός, που κεντρικό του διακύβευμα ήταν η ένταξη ή μη της Ουκρανίας στο NATO, μετατράπηκε σε ένα πόλεμο «δια αντιπροσώπων» από τα μέσα της δεκαετίας του 2010. Και αυτός ο πόλεμος πήρε καταστροφικές διαστάσεις με τη βάρβαρη εισβολή του Πούτιν τον Φλεβάρη του 2022.

Οι ΗΠΑ και η Ε.Ε ξόδεψαν τεράστια ποσά για να στηρίξουν την ουκρανική κυβέρνηση. Έστειλαν το ένα εξελιγμένο οπλικό σύστημα μετά το άλλο. Επέτρεψαν πλήγματα στο ρωσικό

Τραμπ - Πούτιν

ΟΥΚΡΑΝΙΑ Η ώρα της “μοιρασιάς”;

κο έδαφος με αυτά τα συστήματα. Αλλά παρόλη την στήριξη, η πλάστιγγα ήδη από πέρσι άρχισε να γέρνει υπέρ της Ρωσίας. Είναι αλήθεια ότι αυτή η επιτυχία είχε τεράστιο κόστος για τον ρωσικό λαό, με τις εκατόμβες των νεκρών και των τραυματιών. Όπως είναι αλήθεια ότι οι σκληρές δυτικές οικονομικές κυρώσεις μπορεί να μην οδήγησαν τη ρωσική οικονομία σε κατάρρευση, αλλά παρόλα αυτά έχουν σοβαρό αντίκτυπο και αν συνεχιστούν θα της βάλουν ανυπερέβλητα εμπόδια.

Αλλά το γεγονός παραμένει: η Δύση χάνει, η Ρωσία κερδίζει. Αυτό το επισήμανε στα τέλη Γενάρη σε μια συνέντευξη του ο Ρούμπιο. Ο ισχυρισμός ότι η Ουκρανία μπορεί να νικήσει τη Ρωσία είναι «ανέντιμος» δήλωσε και συμπέρανε ότι «χρηματοδοτούμε ένα τέλμα» ενώ η Ουκρανία έχει «γυρίσει 100 χρόνια πίσω».

Ο Τραμπ δεν έχει καμιά ευαισθησία για τους νέους που χάνονται στο σφαγείο του πολέμου. Θέλει να μπαλώσει την κατάσταση για να ρίξει το βάρος στην αντιπαράθεση με την Κίνα, τη

βασική ανταγωνίστρια των ΗΠΑ. Από αυτή την άποψη, υπάρχει συνέχεια και όχι ρήξη με την πολιτική του Μπάιντεν. Όπως είχε δηλώσει, η Ουκρανία ήταν «ένα σημείο καμπή» που θα απεδείκνυε ότι μετά τις αλληπάλληλες ταπεινώσεις όπως στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός είναι ο παγκόσμιος ηγεμόνας, ένα μήνυμα προς την Κίνα δηλαδή. Τελικά αυτό που κατάφερε ήταν να σπρώξει τη Ρωσία πιο κοντά στην Κίνα.

Ούτε η «μονομέρεια» είναι αποκλειστικό προνόμιο του Τραμπ. Ο **Μακρόν** στη συνέντευξη που έδωσε (βλ. παρακάτω) είπε με νόημα ότι «ο Μπάιντεν δεν με πήρε τηλέφωνο πριν ανακοινώσει τη συμμαχία ΑΥΚΥΣ», τη συνεργασία ΗΠΑ, Βρετανίας και Αυστραλίας για πυρηνοκίνητα υποβρύχια που «άδειασε» τη συμφωνία για αγορά γαλλικών υποβρυχίων.

Επειδή ο Τραμπ μίλησε με τον Πούτιν δεν σημαίνει ότι το τέλος του ουκρανικού πολέμου είναι υπόθεση κάποιων εβδομάδων ή και μηνών. Τα παζάρια ανάμεσα στους «ιμπεριαλιστές-ληστές» για να θυμηθούμε τον Λένιν, γίνονται με εκβιασμούς και τρικλοποδιές. Ή όπως δήλωσε ο πρόεδρος της Φινλανδίας «βρισκόμαστε στην αρχή της αρχής». Και όλα τα μέτωπα που έχει ανοιχτά ένας αδυνατισμένος αμερικάνικος ιμπεριαλισμός δεν θα κλείσουν με το πάτημα ενός κουμπιού από τον Τραμπ.

Τρία ακριβώς χρόνια πριν όταν ξεκινούσε η σφαγή στην Ουκρανία η Εργατική Αλληλεγγυή έλεγε Όχι στον Πόλεμο-Ούτε NATO ούτε Πούτιν. Σήμερα, οι ιμπεριαλιστές που βύθισαν στο αίμα αυτή τη χώρα λένε ότι θα κάτσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Δεν θα φέρουν την ειρήνη, το πολύ να φέρουν μια ανακωχή που θα ετοιμάσει τον επόμενο γύρο. Η ελπίδα για την ειρήνη είναι στους αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας και την ανατροπή του συστήματος που γεννάει πόλεμο και καταστροφή.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Ευρώπη-αστακός

Τη Δευτέρα 17 Φλεβάρη στο Παρίσι πραγματοποιήθηκε έκτακτη ευρωπαϊκή συνάντηση, με τη συμμετοχή του NATO και της Ε.Ε, για να συζητήσουν για την Ουκρανία και «το μέλλον της ευρωπαϊκής άμυνας». Η συνάντηση ήταν πρωτοβουλία του Μακρόν.

Λίγες ώρες μετά τις ανακοινώσεις Τραμπ, ο Μακρόν δήλωσε, σε μια δική του συνέντευξη ότι πρόκειται για «ηλεκτροσόκ» για την Ε.Ε. Ναι, είπε ο Γάλλος πρόεδρος, η Ευρώπη πρέπει να αναλάβει τις «εγγυήσεις ασφαλείας» για την Ουκρανία, και με χρήμα και με στρατό «επί του πεδίου». Αλλά τις τελικές αποφάσεις για «ζητήματα εδαφών και κυριαρχίας» πρέπει να τις πάρει η κυβέρνηση του Ζελένσκι είπε.

Τι σημαίνει, πρακτικά, «εγγυήσεις ασφαλείας»; Ο Ζελένσκι έχει ζητήσει 150 με 200 χιλιάδες στρατό. Αυτό είναι ένα αδιανόητο νούμερο. Καμιά ευρωπαϊκή δύναμη ή συνδυασμός τους -ακόμα και με την συμμετοχή των ΗΠΑ- δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε ένα τέτοιο στόχο. Ακόμα και πιο «μετριοπαθείς» στόχοι -η φράση που χρησιμοποίησε ο Μακρόν- είναι πολύ δύσκολο να επιτευχθούν. Τον Νοέμβριο το περιοδικό Economist υπολόγιζε ότι η εγκατάσταση πχ πέντε ταξιαρχιών (περίπου 25 χιλιάδες προσωπικό) θα κόστιζε περισσότερο από τα 55 δις που έχει δώσει η Ε.Ε ως «βοήθεια» στην Ουκρανία τα τρία χρόνια που έχουν περάσει από τη ρωσική εισβολή.

Ο Μακρόν μαζί με τους άλλους ευρωπαίους θέλουν να ανοίξουν το δικό τους παζάρι με τον Τραμπ και τον Πούτιν. Αυτό σημαίνει ο στόχος για «μια ειρήνη που δεν θα παραπέμψει σε συνθηκολόγηση» όπως είπε. Μπορεί να αποδειχτεί μια προσπάθεια τετραγωνισμού του κύκλου για όλους τους αντιμαχόμενους ιμπεριαλιστές.

Ο μακροπρόθεσμος στόχος που έβαλε ο Μακρόν είναι η «ευρω-

Τραμπ, Μακρόν, Ζελένσκι

παϊκή ολοκλήρωση» και στον τομέα της «αμυντικής» βιομηχανίας και τεχνολογίας. Δεν είναι μόνο ζήτημα δαπανών, όπως είπε, «να γίνουν μεγαλύτεροι πελάτες των ΗΠΑ».

Η «στρατηγική αφύπνιση της Ευρώπης» ουσιαστικά σημαίνει μια στρατιωτικοποιημένη Ε.Ε. Από αυτή την άποψη, το περίφημο Σύμφωνο Σταθερότητας της Ε.Ε είναι «ξεπερασμένο» σύμφωνα με τον Μακρόν. Και κάπου εδώ χειροκροτεί ο Μητσοτάκης που ζητά εδώ και καιρό να βγουν οι αμυντικές δαπάνες από τον υπολογισμό των ελλειμμάτων.

Μην έχουμε καμιά αυταπάτη. Μια τέτοια προοπτική δεν είναι προοδευτική. Σημαίνει περισσότερη «απορρύθμιση των αγορών» ώστε να διαμορφωθούν «ευρωπαϊκές ηγετικές εταιρείες». Σημαίνει περισσότερα λεφτά για όπλα και επεμβάσεις και λιγότερα για σχολεία, νοσοκομεία και μισθούς.

Η στρατιωτικοποιημένη ΕΕ δεν είναι απάντηση στον Τραμπ

Οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στα μεγάλα ιμπεριαλιστικά μπλοκ κλιμακώνονται ραγδαία με τις εξορμήσεις του Τραμπ που προσπαθεί να αναστηλώσει την αμερικανική ηγεμονία στοχοποιώντας όχι μόνο Κίνα και Ρωσία αλλά και τους ευρωπαίους συμμάχους των ΗΠΑ.

Οι απειλές για την επιβολή δασμών στις εξαγωγές προς τις ΗΠΑ αποτελούν ένα πρώτο, οικονομικό, σκέλος αυτής της εξορμήσης. Τώρα βλέπουμε να ξεδιπλώνεται ένα δεύτερο σκέλος που πιέζει την ΕΕ να κλιμακώσει τους πολεμικούς εξοπλισμούς και την στρατιωτική ενοποίησή της. Ο αντιπρόεδρος του Τραμπ, με την ομιλία του στη λεγόμενη «Σύνοδο για την Ασφάλεια» στο Μόναχο, φρόντισε να αναδείξει αυτή την απαίτηση και να αγκαλιάσει την ακροδεξιά ως την πολιτική δύναμη που μπορεί να ανταποκριθεί.

Σύμφωνα με την Εφημερίδα των Συντακτών, ο αντιπρόεδρος «είπε με νόημα για τον προϊστάμενό του, "υπάρχει ένας νέος σερίφης στην πόλη", και από εδώ και πέρα οι Ευρωπαίοι θα πρέπει να αναλάβουν πολύ μεγαλύτερο φορτίο για την ασφάλεια της ηπείρου τους -περιλαμβανομένου, φυσικά, και του κόστους για τη βοήθεια προς την Ουκρανία. Και στη συνέχεια πρόσθεσε ότι "δεν είναι πια ξεκάθαρο" ποιος είναι ο εχθρός από τον οποίο πρέπει να προστατευτεί η Ευρώπη! Υπονοώντας εμμέσως πλην σαφώς ότι ο εχθρός δεν είναι η Ρωσία, αλλά οι μετανάστες...».

Ταυτόχρονα, ο **Μακρόν** σε συνέντευξή του στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς έτρεξε να προβάλλει ότι η ΕΕ έχει ρόλο να παίξει στο πλαίσιο ασφάλειας και για την Ουκρανία και για ολόκληρη την περιοχή. Η Γαλλική κυβέρνηση δεν έμεινε στα λόγια του Μακρόν, αλλά προχώρησε να ζητήσει έκτα-

15/2. Διαδήλωση στο Μόναχο έξω από την Διάσκεψη Ασφαλείας. Φωτό: Ebrahim Noroozi/AP

κτη συνάντηση των ηγετών της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας, της Πολωνίας, της Δανίας και πιθανόν της Ολλανδίας. Στην ατζέντα είναι ένα νέο «Ταμείο Ανάκαμψης», αυτή τη φορά όχι για την Πανδημία, αλλά για τους εξοπλισμούς.

Από κοντά ο **Μητσοτάκης**, σε συνέντευξή του στην Καθημερινή της Κυριακής, πανηγυρίζει ότι ήταν δική του πρόταση η δημιουργία ενός τέτοιου Ταμείου και «με ικανοποίηση βλέπει ότι αυτός ο δρόμος έχει πλέον ανοίξει».

Τεράστια πρόκληση

Πρόκειται για τεράστια πρόκληση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση τρέχει να αποκτήσει τη στρατιωτική ενοποίηση που της λείπει ώστε να μπει πιο βαθιά στους πολεμικούς ανταγωνισμούς. Οι «ευρωπαϊκοί θεσμοί» που έχουν ρουφήξει το αίμα της εργατικής τάξης με τα Μνημόνια, τώρα θέλουν κυριολεκτικά αίμα για να έχουν θέση στα τραπέζια της μοιρασιάς του κόσμου από την Ουκρανία και τη Μέση Ανατολή μέχρι τον Ειρηνικό Ωκεανό. Και ο Μητσοτάκης διεκδικεί την πρωτοπορία!

Κι όμως, η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση θέλει να κοντράρει τον Μητσοτάκη από τα δεξιά! Όπως διαβάζουμε στην Εφημερίδα των Συντακτών: «Χαρακτηριστική επ' αυτού ήταν, άλλωστε, η τοποθέτηση του Γιώργου Καραμέρου στο "Action 24": Αυτή την περίοδο, τόνιζε ο εκπρόσωπος Τύπου, συμβαίνει "κάτι που είναι πάρα πολύ επικίνδυνο για τα συμφέροντα της χώρας. Και μιλάω για το θέμα των εξοπλιστικών και των πυραύλων Meteor που θα πάρει η Τουρκία από αυτό το πρόγραμμα, στο οποίο συμμετέχει η Γαλλία. [...] Η χώρα έχει δεσμεύσει επτά δισεκατομμύρια ευρώ για τα Rafale και τις φρεγάτες Belhara, με μηδέν ελληνικό υποέργιο, με διάλυση της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας. Και αντί να έχει εξασφαλίσει ο κ. Μητσοτάκης ότι οι Γάλλοι θα θέσουν βέτο, ώστε να μην πάρουν οι Τούρκοι τους πυ-

ραύλους Meteor -με τους οποίους μπορούν να εξοπλίσουν τα Typhoon Eurofighter που θέλουν επίσης να πάρουν και θα πάρουν και θα αλλάξουν τους συσχετισμούς στο Αιγαίο- πηγαίνει ο κ. Μητσοτάκης [...] στον Μακρόν και του λέει 'τι θα γίνει με τους Meteor;'. 'Δεν μπορώ να κάνω τίποτα', του λέει ο κ. Μακρόν και βγαίνει σωτηλός. Ελλιπής η συμφωνία που σύναψε. Πρόβλημα για τη χώρα».

Βρισκόμαστε λίγες μέρες πριν από τη δεύτερη επέτειο του εγκλήματος στα Τέμπη και κυριολεκτικά χιλιάδες εργάτες και εργάτριες ετοιμάζονται για μια Πανεργατική Απεργία-σεισμό, μια λαοθάλασσα όπως στις 26 Γενάρη αλλά αυτή τη φορά οργανωμένη μέσα από κάθε χώρο δουλειάς. «Πρόβλημα για τη χώρα» είναι σε τέτοιες στιγμές να υπάρχει μια αντιπολίτευση που αποδέχεται τη δέσμευση δισεκατομμυρίων για τις φρεγάτες και ζητάει στενότερους δεσμούς Μακρόν-Μητσοτάκη απέναντι στην Τουρκία.

Η απάντηση στις προκλήσεις του Τραμπ δεν είναι μια Ευρωπαϊκή Ένωση όπου η εργατική τάξη θα αγκαλιαστεί με την Φολκσβάγκεν και με την Αρσελέρ για να απαντήσει στον εμπορικό πόλεμο και θα θυσιάσει τις κοινωνικές δαπάνες για να δημιουργηθεί «ευρωπαϊκός στρατός». Η απάντηση είναι ο αγώνας ενάντια στους καπιταλιστές που νοσταλγούν τα ιμπεριαλιστικά μεγαλεία της Ευρώπης και ενάντια στις κυβερνήσεις που τους υπηρετούν. Το κίνημα που διεκδικεί να ανατραπούν οι δολοφόνοι των Τεμπών δεν θα παγιδευτεί πίσω από «οράματα» πολεμοκάπηλης «ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης». Παλεύουμε την ΕΕ των φονικών ιδιωτικοποιήσεων και την ΕΕ-φρούριο που πνίγει πρόσφυγες και κλιμακώνουμε ενάντια στα πολεμικά σχέδιά της. Μέχρι να φτάσουμε σε μια Ευρώπη των εργατών που θα βάζει τις ζωές πάνω από τα κέρδη.

Στο πλευρό της Παλαιστίνης

Μαζικά και οργισμένα συλλαλητήρια πραγματοποιήθηκαν την περασμένη εβδομάδα σε διάφορες πόλεις σε όλο τον κόσμο μετά τις δηλώσεις Τραμπ να γίνει εθνοκάθαρση των Παλαιστινίων στην Γάζα και η Λωρίδα να γίνει αμερικανοϊσραηλινή Ριβιέρα αλλά και ενάντια στο τελεσίγραφο του ότι θα ξεσπάσει «κόλαση» στην Γάζα αν δεν απελευθερωθούν όλοι οι ισραηλινοί όμηροι μέχρι το περασμένο Σάββατο.

Μαζικές διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν στην Καζαμπλάνκα, το Τετουάν, το Αγκαντίρ και άλλες πόλεις του Μαρόκου ενάντια στις προτάσεις Τραμπ με συνθήματα «Η Γάζα δεν πωλείται» και απαιτώντας από την κυβέρνηση του Μαρόκου να σταματήσει την πολιτική εξομάλυνσης των σχέσεων με το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ. Στην πρωτεύουσα της Τυνησίας, την Τύνιδα, συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε μπροστά από την πρεσβεία των ΗΠΑ, φωνάζοντας συνθήματα υπέρ των Παλαιστινίων ενώ συλλαλητήριο έγινε και στην Άγκυρα και στην Ιστανμπούλ στην Τουρκία.

Στο **Λονδίνο**, πάνω από 175.000 άνθρωποι διαδήλωσαν στην πρεσβεία των ΗΠΑ το Σάββατο 15/2 στο πλαίσιο της 24ης εθνικής διαδήλωσης για την Παλαιστίνη. Το συλλαλητήριο ήταν μια οργισμένη απάντηση και στο βρετανικό κράτος που τις προηγούμενες εβδομάδες είχε εντείνει την καταστολή του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη όταν η αστυνομία συνέλαβε 72 άτομα -ανάμεσά τους και τον επικεφαλής της **Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο Κρις Νάιναμ** στις 18 Ιανουαρίου εναντίον του οποίου έχει ασκηθεί δίωξη, όπως και ενάντι στον **Μπεν Τζαμάλ** συντονιστή της **Εκστρατείας Αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη (PSC)**.

Συνέχεια στη σελ. 4

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
Γενάρης - Φλεβάρης 2025 / Νο 168 / Τμήλ. 46
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ, ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

- 1905 Η επανάσταση που γέννησε τα Σοβιέτ
- Ο ιμπεριαλισμός με Τραμπ 2.0
- Η Αριστερά της σύγκρουσης
- Βάρκοζο, η πιο άδικη συνθηκολόγηση
- Υγεία - Αντίσταση στην καταστροφή
- Επικίνδυνοι καιροί στον πλανήτη Γη

“Παζάρια” πάνω στις πλάτες των Παλαιστινίων

Το Σάββατο απελευθερώθηκαν από την Χαμάς τρεις ισραηλινοί όμηροι και το κράτος του Ισραήλ προχώρησε στην μεγαλύτερη απελευθέρωση Παλαιστίνων κρατουμένων από το ξεκίνημα των ανταλλαγών. 369 Παλαιστίνιοι αφέθηκαν ελεύθεροι με τις κάμερες να καταγράφουν τις συγκινητικές στιγμές επανένωσης στην Γάζα και την Δυτική Όχθη ενώ κάποιοι απαλλάχθηκαν σε τρίτες χώρες. Η Χαμάς ανακοίνωσε ότι αναμένει τις διαπραγματεύσεις με το Ισραήλ να ξεκινήσουν την επόμενη εβδομάδα για τη δεύτερη φάση της συμφωνίας κατάπαυσης του πυρός στη Γάζα.

Ο νέος υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Ρούμπιο, εκκινώντας μια περιφερειακή περιοδεία στο πλαίσιο της οποίας θα ακολουθήσουν το Κάιρο και άλλες αραβικές πρωτεύουσες, πήγε, προκλητικά, στην Δυτική Ιερουσαλήμ όπου συναντήθηκε με τον Νετανιάχου για να δηλώσει ότι υποστηρίζει πλήρως τους πολεμικούς στόχους του Ισραήλ. Τονίζοντας ότι η Χαμάς «πρέπει να εξαιρεθεί και ότι δεν μπορεί να παραμείνει σαν στρατιωτική ή κυβερνητική δύναμη». Η κυβέρνηση Νετανιάχου επιμένει να δηλώνει ότι δεν αναγνωρίζει ούτε την Χαμάς ούτε την Παλαιστινιακή Αρχή ενώ υπουργοί του Νετανιάχου συνεχίζουν τις δηλώσεις ότι δεν πρόκειται να δεχτούν την ύπαρξη Παλαιστινιακού Κράτους.

«Το Ισραήλ λέει ότι η Χαμάς δεν μπορεί να είναι στην εξουσία και νομίζω ότι αυτή είναι η σωστή στάση» είπε σε ομιλία του στο UCLA ο Γίσι Μπέλιβ, πρώην ισραηλινός υπουργός σε διάφορες κυβερνήσεις και ανάμεσα σε αυτούς που συμμετείχαν στη σύνταξη των Συμφωνιών του Όσλο που δημιούργησαν την Παλαιστινιακή Αρχή στις αρχές της δεκαετίας του 90. «Δεν νομίζω ότι μπορούν να συνεχίσουν και να είναι η κυβερνητική δύναμη της Γάζας. Αλλά με ποιον διαπραγματεύομαστε; Με αυτούς. Γιατί; Επειδή δεν υπάρχει κανένας άλλος. «Εάν ο Τραμπ θέλει να πάρει νόμιμα τον έλεγχο της Γάζας πρέπει να μιλήσει με την Παλαιστινιακή Αρχή».

Αλλά το πρόβλημα για τα σχέδια εθνοκάθαρσης Ισραήλ-Τραμπ δεν είναι μόνο ότι μετά από όλη αυτήν την καταστροφή η Χαμάς και συνολικά η παλαιστινιακή αντίσταση εξακολουθεί να ελέγχει την Γάζα: Τα συμμαχικά στις ΗΠΑ αραβικά καθεστώτα έχουν δηλώσει σε όλους τους τόνους ότι δεν πρόκειται να αποδεχτούν ένα τέτοιο σχέδιο εθνοκάθαρσης και ότι η ανοικοδόμηση στη Γάζα κόστους 20 με 50 δις δολαρίων καθώς και οποιοδήποτε μεταπολεμικό σχέδιο θα πρέπει να βασίζεται στον σεβασμό των συμφωνιών για «δύο κράτη», με τη Σαουδική Αραβία να δηλώνει ότι δεν πρόκειται να αποκαταστήσει διπλωματικές σχέσεις με το Ισραήλ αν δεν υπάρξει συμφωνία σε αυτό.

Όμως, τα διεφθαρμένα αραβικά καθεστώτα στο Ριάντ, στο Κάιρο, στο Αμμάν θέλουν να αναλάβουν τα ίδια να εξασφαλίσουν ότι θα πετάξουν την παλαιστινιακή αντίσταση και την Χαμάς έξω από την μεταπολεμική Γάζα.

Αυτό προκύπτει από τον διπλωματικό πυρετό που βρίσκεται σε εξέλιξη αυτές τις μέρες και αναμένεται να κορυφωθεί στις 27 Φλεβάρη στο Κάιρο όπου θα πραγματοποιηθεί η Αραβική Διάσκεψη στην οποία θα ανακοινωθεί το σχέδιο των αραβικών καθεστώτων για την Γάζα. Νωρίτερα θα υπάρξει πενταμερής Διάσκεψη στο Ριάντ με

τη συμμετοχή της Σαουδικής Αραβίας, της Ιορδανίας, της Αιγύπτου, των ΗΑΕ, του Κατάρ αλλά και «παλαιστίνων εκπροσώπων» σύμφωνα με το παλαιστινιακό μέσο Αλ Κουντς.

Στα αραβικά ΜΜΕ κυκλοφορούν ήδη διαρροές από τρία-τέσσερα παρεμφερή αιγυπτιακά, σαουδαραβικά σχέδια -σχετικά με το τελικό σχέδιο που θα προταθεί από την Αραβική Διάσκεψη- και αφορούν το ποια κράτη θα αναλάβουν την ανθρωπιστική βοήθεια, την ανοικοδόμηση της Γάζας, και με τι κεφάλαια, το ποιος θα έχει τον αστυνομικό και στρατιωτικό έλεγχο της περιοχής και βέβαια το ποιος θα αναλάβει τη διακυβέρνηση στην Γάζα. Το κοινό τους σημείο είναι ότι άμεσα ή έμμεσα, αργά ή γρήγορα, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, η Χαμάς και οι οργανώσεις που συμμετείχαν στην παλαιστινιακή αντίσταση στην Γάζα θα αποκλειστούν. Οι πιο ακραίες προτάσεις που κυκλοφορούν μιλούν ακόμη και για αποκλεισμό της ίδιας της Παλαιστινιακής Αρχής ως τέτοια και τη δημιουργία «τεχνοκρατικής κυβέρνησης» ελεγχόμενων «προσωπικότητων» υπό την επίβλεψη της Αιγύπτου ή άλλων αραβικών κρατών.

Πάνω σε αυτά τα σχέδια τα αραβικά καθεστώτα ήδη συνεργάζονται με μια σειρά ευρωπαϊκές χώρες και ελπίζουν να εξασφαλίσουν και τη συνεργασία των ΗΠΑ. «Τα ευρωπαϊκά κράτη συνεργάζονται επειγόντως με τους Άραβες συμμάχους τους» αναφέρουν σε άρθρο τους οι Financial Times.

“Μεταρρυθμίσεις”

Σε δήλωσή του στις 16/2 σε κρατικό αιγυπτιακό τηλεοπτικό σταθμό ο αναπληρωτής γενικός γραμματέας του Αραβικού Συνδέσμου **Χοσάμ Ζάκι** τόνισε ότι «τα παλαιστινιακά συμφέροντα απαιτούν την έξοδο της Χαμάς από το προσκήνιο» και υποστήριξε ότι «η Παλαιστινιακή Αρχή» χρειάζεται «μεταρρυθμίσεις» που θα της επιτρέψουν να αναλάβει και πάλι τον έλεγχο της διακυβέρνησης στη Λωρίδα της Γάζας.

Σύμφωνα τώρα με το Middle East Eye «η Παλαιστινιακή Αρχή δήλωσε στις ΗΠΑ ότι είναι έτοιμη να “συγκρουστεί” με τη Χαμάς, αν αυτό είναι το τίμημα που απαιτείται για να αναλάβει την εξουσία στη Λωρίδα της Γάζας, κατά τη διάρκεια συνάντησης με αξιωματούχο της Παλαιστινιακής Αρχής με τον απεσταλμένο του Τραμπ Στιβ Γουίτκοφ στο Ριάντ την περασμένη Τρίτη».

Κάτω από το βάρος των δηλώσεων Τραμπ και Ισραήλ περί αμερικανοϊσραηλινής Ριβιέρας, της απειλής να επανεκκινήσει ο γενοκτονικός πόλεμος και του εκβιασμού να μην ξεκινήσει ποτέ καμιά ανοικοδόμηση, τα αραβικά καθεστώτα -που δεν κούνησαν το δάχτυλό τους εδώ και 16 μήνες για να στηρίξουν τον Παλαιστινιακό λαό πέρα από το να δηλώνουν τον «αποτροπιασμό» τους- μαζί με τους δυτικούς συμμάχους τους -που πήραν ξεκάθαρα θέση με το Ισραήλ- επιδιώκουν ένα «παλαιστινιακό κράτος», στο οποίο ο μόνος που δεν θα έχει δικαίωμα δια να ομιλεί θα είναι οι ίδιοι οι Παλαιστίνιοι. Η ακόμη χειρότερα μια σύγκρουση στο εσωτερικό της παλαιστινιακής αντίστασης.

Το «εναλλακτικό σχέδιο» απέναντι στο «σχέδιο

Τραμπ-Ισραήλ», που στην πραγματικότητα είναι ένα σχέδιο από άχυρα, είναι «πίσω στην αφετηρία» και ακόμη πιο πίσω από αυτή. Η επιβολή του θα έχει να αντιμετωπίσει πολύ περισσότερες δυσκολίες από τις ενδεχόμενες αντιρρήσεις και περαιτέρω πιέσεις του Τραμπ και του Ισραήλ:

Δεν πρόκειται να το δεχτούν ούτε οι Παλαιστίνιοι της Γάζας -δεν άντεξαν τον γενοκτονικό πόλεμο παλεύοντας έναν εθνοκαταλυτικό αγώνα, για να τους κάνει κουμάντο ο Σίσι και οι σαουδάραβες υπό την αιγίδα του Τραμπ και του Ισραήλ. Ούτε εκείνοι της Δυτικής Όχθης, οι οποίοι από τη μια άκρη της ως την άλλη, με το που ξεκίνησε η εύθραυστη εκεχειρία στην Γάζα, βρίσκονται αντιμέτωποι με την κλιμάκωση της πιο βάρβαρης επίθεσης του Ισραήλ εδώ και δεκαετίες: με δολοφονίες, μαζικές συλλήψεις, κατεδαφίσεις, πογκρόμ των εποίκων και τον εκποτισμό δεκάδων χιλιάδων Παλαιστίνων από τις εστίες τους.

Δεν πρόκειται να το καταπιούν αυτό ούτε οι Παλαιστίνιοι και οι αραβικές μάζες που στενάζουν κάτω από την μπότα του βασιλιά Αμπντάλα στην Ιορδανία ή του χασάπη της Αιγυπτιακής Επανάστασης, Σίσι. Και σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να το δεχτεί το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη σε όλο τον κόσμο. Όπως ακριβώς συνέβη και με τις συμφωνίες του Όσλο -και ακόμη χειρότερα σήμερα μιας και τότε υποτίθεται όλα γίνονταν στο όνομα της «ειρήνης» και της «συνύπαρξης» ενώ τώρα γίνονται με την απειλή της εθνοκάθαρσης- η «λύση» τους ανοίγει ένα νέο κύκλο εις βάρος του Παλαιστινιακού λαού και του δικαιώματός του να ζήσει ελεύθερος. Ο αγώνας για ένα λεύτερο, δημοκρατικό παλαιστινιακό κράτος από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο, συνεχίζεται.

Γ.Π.

Στο πλευρό της Παλαιστίνης

Συνέχεια από σελ. 3

Δεκάδες οργανώσεις και συνδικάτα συμμετείχαν στο συλλαλητήριο. «Νομίζω ότι το σχέδιο του Τραμπ είναι παράλογο» δήλωσε ένας διαδηλωτής στην εφημερίδα *Socialist Worker*. «Αλλά τους τελευταίους 15 μήνες και ο Τζο Μπάιντεν και ο Τραμπ στήριξαν και στηρίζουν, τι κάνει το Ισραήλ. «Και από τον Κίαρ Στάρμερ, τον πρωθυπουργό των Εργατικών, ούτε άχνα. Την περασμένη εβδομάδα ένας από τους επικεφαλής των Τόρις επιτέθηκε στον Στάρμερ για καταγγείλει ότι μια παλαιστινιακή οικογένεια προσπαθούσε να ζητήσει άσυλο στη Βρετανία στο πλαίσιο του ουκρανικού προγράμματος για τους πρόσφυγες. Ο Στάρμερ είπε ότι ήταν «λάθος» και ότι «η κυβέρνηση θα το αντιμετωπίσει». «Υπάρχουν προφανώς διπλά πρότυπα», δήλωσε ένας διαδηλωτής που εργάζεται ως ακαδημαϊκός.

Διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν από το Δουβλίνο και το Όσλο μέχρι την Κουάλα Λουμπουρ και το Σάο Πάολο αλλά και στη Νέα Υόρκη και σε άλλες πόλεις των ΗΠΑ με τη συμμετοχή αντισιωνιστικών εβραϊκών οργανώσεων. Από την ανατολική ως τη δυτική ακτή οι διαδηλωτές διαδήλωσαν στους δρόμους το Σάββατο κρατώντας πλακάτ στα αγγλικά, ισπανικά και αραβικά που έγραφαν: *Gaza is not for Sale, No Fascist Police State* και *Musk Must Go*. Η οργή ενάντια στη ρατσιστική επίθεση του Τραμπ ενάντια στους μετανάστες ενώθηκε με την οργή για την Γάζα με τις παλαιστινιακές σημαίες να κυματίζουν δίπλα στις μεξικάνικες.

«Ενθαρρύνουμε τους πάντες να συμμετάσχουν στο κίνημά μας, γιατί αυτό που κάνουμε είναι για τη συλλογική απελευθέρωση. Δεν είναι απομονωμένο. Δεν είναι μόνο για τους Παλαιστίνιους. Είναι για όλους όσους καταπιέζονται. Και ο λαός στις ΗΠΑ αξίζει περισσότερα, η εργατική τάξη αξίζει περισσότερα», δήλωσε η **Dina Saadeh**, μέλος του Παλαιστινιακού Κινήματος Νεολαίας που συμμετείχε στη διαμαρτυρία στο Σαν Φρανσίσκο. Την Πέμπτη 13/2 οι *New York Times* δημοσίευσαν κοινή δήλωση που υπογράφουν 350 ραβίνοι και άλλες προσωπικότητες της Εβραϊκής κοινότητας των ΗΠΑ με τίτλο: «Ο Τραμπ ζήτησε την απομάκρυνση όλων των Παλαιστίνων από τη Γάζα. Οι Εβραίοι λένε όχι στην εθνοκάθαρση!».

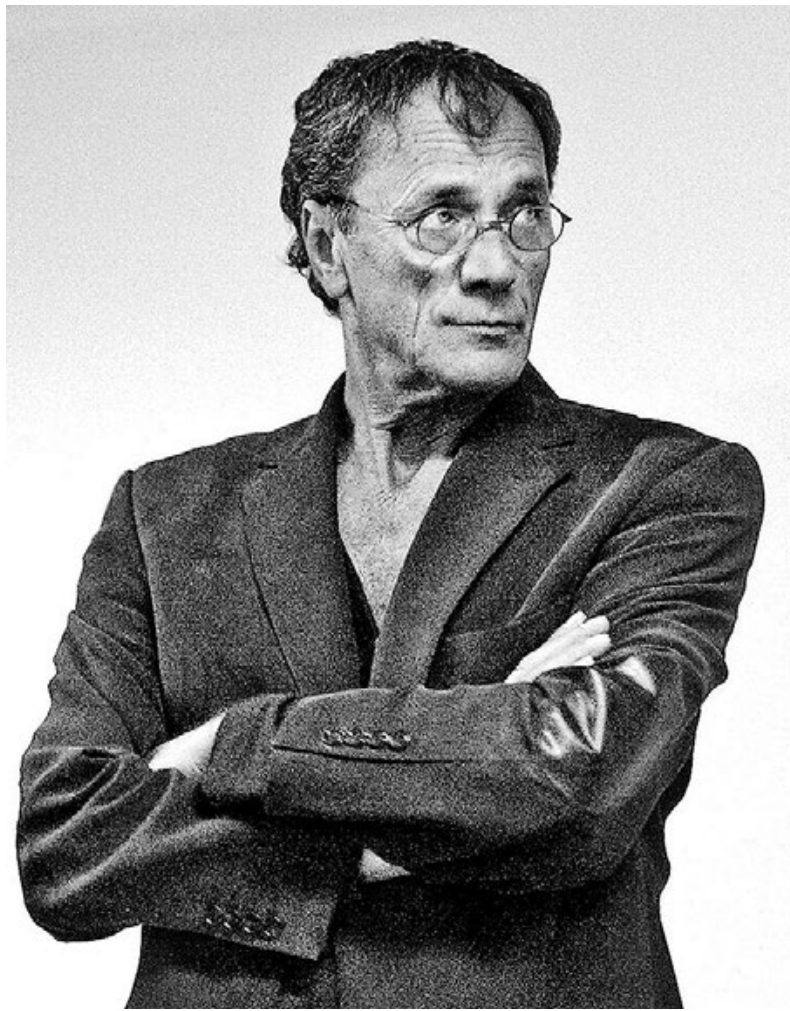
Ο Μοχάμεντ Μπάκρι είναι καταξιωμένος παλαιστίνιος ηθοποιός και σκηνοθέτης.

Το 2002 κινηματογράφησε το ντοκιμαντέρ «Τζενίν Τζενίν», σχετικά με την πολύνεκρη εισβολή του ισραηλινού στρατού στον προσφυγικό καταυλισμό της Τζενίν στη Δυτική Όχθη. Ο Μπάκρι επέστρεψε με το συγκλονιστικό «Τζανίν Τζενίν» το 2023, στο οποίο επισκέπτεται ξανά την παλαιστινιακή πόλη και συνομιλεί με τους πρωταγωνιστές του 20 χρόνια μετά. Την Πέμπτη 30/1 τα δύο ντοκιμαντέρ του για τη Τζενίν προβλήθηκαν στον κατάμεστο κινηματογράφο Studio της Πλατείας Αμερικής, παρουσία του ίδιου του Μπάκρι. Ο Μοχάμεντ Μπάκρι μίλησε λίγες μέρες μετά στον Στέλιο Μιχαηλίδη και την Εργατική Αλληλεγγύη, με αφορμή τις νέες επιθέσεις του Ισραήλ στη Δυτική Όχθη.

Πρόσφατα προβλήθηκαν στην Αθήνα οι δύο ταινίες σου για την Τζενίν τις ημέρες που η παλαιστινιακή πόλη μπήκε ξανά στο στόχαστρο του Ισραήλ. Ποια είναι η εικόνα από εκεί;

Ξεκίνησαν με τη Τζενίν και συνεχίζουν επιτιθέμενοι στην Τουλκαρέμ, στην Ελ Φάρα, στη Ναμπλούς και στη Σαφάκ. Προσπαθούν να επανακαταλάβουν τη Δυτική Όχθη όπως έκαναν και το 2002 όταν έκανα το Τζενίν Τζενίν. Σταμάτησαν τον πόλεμο στη Γάζα για την ανταλλαγή των αιχμαλώτων αλλά την ίδια στιγμή η δεξιά του Ισραήλ πίεσε να ξεκινήσουν τον πόλεμο σε άλλο σημείο, που σημαίνει να κάνουν μια νέα Γάζα. Τα ίδια που έκαναν στη Γάζα κάνουν τώρα στη Δυτική Όχθη, που σημαίνει ότι συνεχίζουν την κατοχή και δεν ακούν κανέναν. Κάνουν ό,τι θέλουν. Κανείς δεν τους δικάζει, κανείς δεν τους σέρνει στο σκαμνί για αυτά που κάνουν. Δεν μπορούμε να πούμε κάτι λιγότερο από το να σταματήσει η κατοχή άμεσα πριν γίνει μια νέα γενοκτονία στη Δυτική Όχθη. Οι Παλαιστίνιοι δεν έχουμε στρατό, δεν έχουμε αεροπλάνα, δεν έχουμε τανκς, δεν έχουμε όπλα κι απέναντί μας έχουμε το Ισραήλ, μια από τις πιο δυνατές πολεμικές μηχανές του κόσμου. Έχουν όλη αυτή τη δύναμη και την εξαπολύουν εναντίον αβοήθητων ανθρώπων που δεν μπορούν να κάνουν κάτι άλλο από το να επιμείνουν στη γη τους. Χιλιάδες άνθρωποι ξαναγίνονται πρόσφυγες τις τελευταίες τρεις εβδομάδες από όταν άρχισαν οι ισραηλινές επιχειρήσεις. Χιλιάδες φεύγουν από τους καταυλισμούς γιατί οι ισραηλινοί καταστρέφουν τα πάντα. Τα ίδια που έγιναν το 2002 και το 2023 που έκανα την τελευταία ταινία, τα ίδια γίνονται και τώρα αλλά ακόμα χειρότερα. Και είναι χειρότερα γιατί κανείς δεν τους σταματάει.

Παρόλη τη στρατιωτική δύναμη του Ισραήλ και την υποστήριξή του από τις κυβερνήσεις διεθνώς είδαμε ότι η Αντίσταση στη Γάζα τους εμπόδισε να πετύχουν αυτό που ήθελαν. Μετά από 15 μήνες γενοκτονικών επιθέσεων δεν κατάφεραν να εκκενώσουν τη Γάζα,

ζα, ούτε διέλυσαν τη Χαμάς. Μάθαμε σε όλο τον κόσμο για την περίφημη «Ανθεκτικότητα» (resilience) που χαρακτηρίζει τον Παλαιστινιακό λαό.

Ναι υπάρχει αντίσταση. Αλλά δεν έχουν όπλα, δεν έχουν τα μέσα να προστατέψουν τους εαυτούς τους παρά μόνο με τα ίδια τα σώματά τους. Στη Γάζα το Ισραήλ ισοπέδωσε ολόκληρη την περιοχή και οι μαχητές ακόμα πολεμούν. Αλλά τι μπορείς να κάνεις με ένα πιστόλι απέναντι σε ένα τανκ ή σε αεροπορικούς βομβαρδισμούς; Δεν υπάρχει σύγκριση ανάμεσα στη στρατιωτική ισχύ της Αντίστασης και του Ισραήλ. Αλλά όταν δεν έχεις να χάσεις τίποτα άλλο... βλέπεις τον κόσμο που έχασε τα σπίτια του και τους ανθρώπους του να επιστρέφουν στα ερείπια και να προσπαθούν να τα ξαναφτιάξουν, να ζήσουν μέσα σε αυτά παρ' όλες τις δυσκολίες. Παρά τις μπουρδες του γαμημένου του Τραμπ που λέει ότι ο λαός της Γάζας θα πρέπει να φύγει από εκεί.

Ο κόσμος που μένει στη Γάζα πήγε εκεί σαν πρόσφυγας από τις παλαιστινιακές πόλεις και χωριά που κατέστρεψε το Ισραήλ το 1948. Δεν θα ξαναφύγει σήμερα. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν την εμπειρία της προσφυγιάς και δεν θα επιτρέψουν να ξαναγίνουν πρόσφυγες. Οπότε σήμερα, παρά τους βομβαρδισμούς και τις τεράστιες επιθέσεις εναντίον τους, δεν έχουν να πάνε πουθενά αλλού. Δεν θέλουν να πάνε πουθενά αλλού. Το ίδιο ισχύει και για τον κόσμο που ζει στους προσφυγικούς καταυλισμούς της Δυτικής Όχθης. Δεν έχουν να πάνε πουθενά. Και το εκπληκτικό είναι ότι αυτός ο κόσμος που ονειρεύεται την επιστροφή στα σπίτια που τους πήραν το 1948, έκαναν πατρίδα τους και το μέρος που πήγαν σαν πρόσφυγες στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη. Έγινε συμβιβασμός με τις Συμφωνίες του Όσλο μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινιακής Αρχής, που μίλαγαν για το ένα

Μοχάμεντ Μπάκρι: “Αυτό που χρειαζόμαστε είναι πραγματική υποστήριξη”

κράτος δίπλα στο άλλο, στερώντας τους το δικαίωμα της επιστροφής στα σπίτια τους. Τότε τους έκοψαν το δικαίωμα της επιστροφής στα σπίτια που τους

πήραν κι έκαναν πατρίδα τους καταυλισμούς. Τώρα δεν γίνεται να ξεριζωθούν κι από τα νέα τους σπίτια.

Τι πιστεύεις ότι πρέπει να γίνει για να σταματήσει η σφαγή και η καταπίεση και να ελευθερωθεί η Παλαιστίνη;

Μία λύση υπάρχει. Να σταματήσει η κατοχή στη Δυτική Όχθη και οι εποικισμοί και να ιδρυθεί ένα ανεξάρτητο Παλαιστινιακό κράτος. Δίπλα από το Ισραήλ, όχι αντί του Ισραήλ. Δύο κράτη για δύο ανθρώπους που μπορούν να ζουν ομαλά και ειρηνικά. Αλλά η υπερακροδεξιά Ισραηλινή κυβέρνηση, δεν θέλει Παλαιστινιακό κράτος. Θέλουν ένα Ισραήλ από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα. Αυτό θέλουν ο Σμόττριχ, ο Μπεν Γκβίρι κι όλος ο συρφετός του Νετανιάχου. Ένα μεγάλο Ισραηλινό εβραϊκό κράτος. Πιστεύουν ότι η γη τους ανήκει επειδή τους την υποσχέθηκε ο Θεός. Είναι τόσο φανατικοί και φονταμενταλιστές που δεν υπάρχει συνεννόηση μαζί τους. Τίποτα δεν μπορεί να τους αλλάξει τα μυαλά. Δεν μπορεί να υπάρξει διάλογος με αυτούς. Μόνο να τους πολεμήσεις μπορείς.

Για εκατομμύρια κόσμο υπάρχει η προοπκή μιας ενιαίας δημοκρατικής Παλαιστίνης που θα ζουν όλοι ειρηνικά από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα. Πως τη βλέπεις; Υπάρχει το παράδειγμα της Νοτίου Αφρικής, που ένα κράτος απαρτχάιντ όπως σήμερα το Ισραήλ, σταμάτησε να είναι απαρτχάιντ, χωρίς να χωριστεί σε δύο κράτη λευκών και μαύρων.

Αυτό θα μπορούσε να συμβεί μόνο αν ξεσηκωθεί όλος ο κόσμος και η παγκόσμια κοινότητα αναγκαστεί να επιβάλει κυρώσεις στο Ισραήλ, όπως έγινε και με τη Νότιο Αφρική. Αν γίνει αυτό είμαι σίγουρος ότι θα υποχρεωθούν σε ένα δημοκρατικό κράτος για όλους. Τώρα

το Ισραήλ δεν θέλει - όχι ένα ενιαίο δημοκρατικό κράτος- ούτε καν ένα ανεξάρτητο Παλαιστινιακό κράτος δίπλα του. Αν όμως η Αμερική σταματήσει να δίνει όπλα και χρήματα στο Ισραήλ, αν ο αραβικός κόσμος σταματήσει να εξομαλύνει τις σχέσεις του με το Ισραήλ, θα αναγκαστούν. Δεν μπορούν να πολεμήσουν μόνοι τους αν δεν έχουν τις πλάτες των αμερικάνων. Δεν έχουν τη δύναμη να πολεμήσουν χωρίς τους χιλιάδες τόνους όπλα που τους δίνει η Αμερική. Χωρίς αυτά δεν θα μπορούσαν να κάνουν αυτό που έκαναν στη Γάζα. Μόνο μια παγκόσμια πίεση πάνω τους μπορεί να αλλάξει την πραγματικότητα.

Και πρέπει κι ο ισραηλινός λαός να κάνει επανάσταση εναντίον αυτής της κυβέρνησης, γιατί οδηγεί τους πάντες στο θάνατο. Οδηγεί τον κόσμο σε έναν τρίτο παγκόσμιο πόλεμο. Αν συνεχίσουν να συμπεριφέρονται στη Δυτική Όχθη και στη Γάζα όπως έκαναν μέχρι τώρα θα γίνει παγκόσμιος πόλεμος. Αν οι Ισραηλινοί δεν ξυπνήσουν να αλλάξουν αυτή την κυβέρνηση θα πάμε στην κόλαση όλοι.

Είσαι ένας παλαιστίνιος καλλιτέχνης με διεθνή καριέρα. Πρόσφατα στην Αθήνα σε υποδέχτηκε ο κόσμος με συνθήματα σε έναν κατάμεστο κινηματογράφο. Ποια είναι η εικόνα σου από το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης;

Ειδικά την Ελλάδα τη νιώθω σπίτι μου. Όπως είπα και στη συζήτηση μετά την προβολή, ο κόσμος στην Ελλάδα είναι Παλαιστίνιοι που μιλούν διαφορετική γλώσσα. Είναι αλληλεγγυοί στον Παλαιστινιακό λαό. Αλλά η κυβέρνηση είναι με τον Νετανιάχου. Εκτιμώ πραγματικά ό,τι κάνει ο κόσμος στην Ελλάδα σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη, αλλά αν δεν κάνει κάτι να αλλάξει η κυβέρνηση δεν προχωράνε τα πράγματα. Κι αυτό ισχύει σε όλο τον κόσμο. Δεν φτάνει η αλληλεγγύη και οι διαδηλώσεις συμπαράστασης. Πρέπει να αλλάξει η κυρίαρχη πολιτική των κυβερνήσεων. Αν θρηνείς δίπλα μου είμαστε απλά δύο που θρηνούμε. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι πραγματική υποστήριξη και αλλαγή. Χρειαζόμαστε κυβερνήσεις που να μπορούν να πουν όχι στο Ισραήλ.

• Διαβάστε ολόκληρη την συνέντευξη στο ergatiki.gr

Ούτε “αξιολόγηση”, ούτε “Ωνάσεια”

Στάση εργασίας και συγκέντρωση στο Σύνταγμα πραγματοποιήσαν τα σωματεία της εκπαίδευσης τη Δευτέρα 17/2, ενάντια στην εκχώρηση δημόσιων σχολείων στο Ίδρυμα Ωνάσει. Δεκάδες εκπαιδευτικοί, μαθητές/ριες και γονείς συγκεντρώθηκαν απέναντι από τη Βουλή. Την ίδια μέρα ήταν προγραμματισμένο να ανακοινωθούν τα πρώτα σχολεία που προορίζονται να ξεκινήσουν τη λειτουργία τους τον Σεπτέμβρη ως Ωνάσεια.

Η Δώρα Κιντή, μέλος της Γ' ΕΛΜΕ και εκπαιδευτικός στο 15ο ΓΕΛ Κυψέλης, που έχει ανακοινωθεί η μετατροπή του σε Ωνάσειο, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Μετά τις πιέσεις που έβαλαν οι συνάδελφοι που ήμασταν στη Γενική Συνέλευση της ΟΛΜΕ το Σάββατο 8 Φλεβάρη η ομοσπονδία αναγκάστηκε να κηρύξει τη σημερινή στάση εργασίας. Παρά το γεγονός ότι η απεργιακή κινητοποίηση κηρύχθηκε μόνο για τις ΕΛΜΕ που έχουν σχολεία προοριζόμενα για Ωνάσεια στην περιοχή τους -θα έπρεπε να είναι πανελλαδική στάση εργασίας για όλους τους συναδέλφους/ισσες- χρειάζεται να σταθούμε στο ότι είχε αποτέλεσμα η πίεση που βάλουμε. Όλοι όσοι παλεύουμε αυτή τη στιγμή να διαφυλάξουμε τη δημόσια Παιδεία και το σχολείο της γειτονιάς στις περιοχές που έχουν ανακοινωθεί αυτά τα σχολεία αλλά και όσοι/ες παλεύουμε ενάντια στη διάλυση της

Παιδείας συνολικά στην Ελλάδα.

Διεδικούμε να πάρουν πίσω το νόμο. Οι μεθοδεύσεις από τη μεριά του Υπουργείου είναι συνεχείς. Σε γενικές γραμμές όμως η αντιμετώπιση σε όλα αυτά τα σχολεία και σε όλες αυτές τις ΕΛΜΕ εξακολουθούν να είναι σε ένα αγωνιστικό πλαίσιο. Την περασμένη εβδομάδα έγινε πανελλαδικός συντονισμός με πρωτοβου-

λία της Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης που έδειξε τη διάθεση που έχει αυτός ο κόσμος. Μετά τη σημερινή κινητοποίηση το επόμενο άμεσο ραντεβού είναι η μεγάλη απεργία στις 28 του Φλεβάρη που κι εκεί θα πρέπει να κλείσουμε τα σχολεία και να είμαστε όλοι στους δρόμους, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις που σκοτώνουν σε όλα τα επίπεδα».

Την Παρασκευή 14/2 συγκεντρωθήκαμε στη ΔΙΠΕ για να συμπαρασταθούμε σε μια συνάδελφο, νηπιαγωγό, η οποία κλήθηκε σε έγγραφη απολογία γιατί είναι απεργός. Γιατί συμμετέχει στην απεργία αποχή από την αξιολόγηση. Αυτό γίνεται σε όλη την Ελλάδα.

Ποινικοποιούν την απεργία μας. Προσπαθούν με πειθαρχικά και τρομοκρατία να κάμψουν την αντίστασή μας γιατί δεν θέλουμε σε καμία περίπτωση να κατηγοριοποιηθούν τα σχολεία μας. Ξέρουμε ότι η αξιολόγηση είναι ένα κομμάτι της αλυσίδας που οδηγεί στην υποβάθμιση και στο ξεπούλημα του δημόσιου χαρακτήρα της Παιδείας. Στέλνουν πειθαρχικά σε συναδέλφους που απλά λένε το αυτονόητο: “Λευτεριά στην Παλαιστίνη”, κάνουν αντιπολεμικές δράσεις με τα παιδιά ως οφείλουν για να εμφυσησουν στα παιδιά τι πάει να πει η ειρήνη, τι πάει να πει η δημοκρατία, τι πάει να πει όχι στον πόλεμο και όχι στα κέρδη τους, όχι στη λαίλαπα της κυβέρνησης.

Διώκονται συνάδελφοι, επειδή τόλμησαν να στείλουν έγγραφο στη διεύθυνση που υπάγονται, σχετικά με τα προβλήματα και τις ελλείψεις που αντιμετωπίζουν στο σχολείο τους. Είχανε το θράσος πριν μερικές ημέρες να στείλουν σε πειθαρχικό συναδέλφισσα που είναι έτοιμη να γεννήσει. Σε δέκα μέρες γεννάει και της στέλνουν πειθαρχικό γιατί δεν αξιολογήθηκε. Αυτή είναι η προσπάθεια να μας τρομοκρατήσουν. Δεν λυγίζουμε, όμως. Τα νούμερα συμμετοχή στην απεργία είναι απίστευτα υψηλά. Κρατάει καλά το κάστρο της αντίστασης ενάντια στην αξιολόγηση και θα το πάμε μέχρι τέλους. Είμαι κι εγώ υποψήφια να δεχτώ πειθαρχικό, δεν με απασχολεί, δεν με φοβίζει. Το σωματείο μας έχει και την πρόθεση και την δέσμευση ότι θα καλύψει νομικά, οικονομικά, πολιτικά και συνδικαλιστικά και με όποιο τρόπο μπορεί τους εκπαιδευτικούς μέλη μας.

Δεύτερο κεφάλαιο στην εκπαίδευση τα Ωνάσεια σχολεία. Ποντάρουν στο ότι θα πέσουν κάποιοι γονείς, ότι τα παιδιά τους θα πάνε σε ένα πολύ καλύτερο σχολείο. Θα πέσουν λεφτά, θα αναμορφωθεί το σχολείο, θα έχει λουξ εγκαταστάσεις και υποδομές κλπ. Αυτό που δεν λένε, όμως, είναι ότι τα παιδιά τους θα τους μείνουν απ' έξω.

Στην περιοχή μας προορίζουν για Ωνάσειο το 15ο Γυμνάσιο και 15ο

Λύκειο, ενώ το 60ο Γυμνάσιο που συστεγάζεται πάνε να το καταργήσουν. Πάνε να εξαφανίσουν από το χάρτη τα σχολεία της γειτονιάς. Αυτόματα τα προσφυγιάκια μας, τα μεταναστάκια μας, τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, των φτωχών, τα παιδάκια με τις μαθησιακές δυσκολίες, τα διαφορετικά παιδιά, θα μείνουν απ' έξω.

Θα φτιάξουν ένα σχολείο που θα έχει δική του διοίκηση, θα αποφασίζει ποιος θα προσληφθεί, ποιος θα απολυθεί, με τι εργασιακό καθεστώς θα εργάζεται, σε ποιους μαθητές θα επιτρέψει να έρθουν στο σχολείο. Τα παιδιά θα εισάγονται εκεί μόνο με εξετάσεις. Πώς, λοιπόν, ένα παιδάκι της γειτονιάς θα μπορέσει να τα ανταπεξέλθει, όταν πρέπει να πληρώσουν οι γονείς του αδρά την προετοιμασία του για να μπει.

Συντονισμός από τα κάτω

Υπάρχει συντονισμός κατοίκων, γονέων, εκπαιδευτικών, δασκάλων που από τα κάτω προσπαθούμε πάρα πολύ έντονα να δείξουμε την οργή μας και τη δυσανεμία μας με δράσεις και κινητοποιήσεις.

Δεν θέλουμε κανένα Ωνάσειο, ούτε στην Κυψέλη ούτε πουθενά. Κανένα Ωνάσειο σε καμία γειτονιά. Αυτό είναι το σύνθημά μας.

Στις 23/2 έχουμε την Ολομέλεια Προέδρων, που εκεί θα απαιτήσουμε από τη ΔΟΕ πρώτον να πάρει θέση ξεκάθαρα ενάντια στα Ωνάσεια, να αντιδράσει σε όλη αυτή την προσπάθεια να εισχωρήσει το ιδιωτικό κεφάλαιο στη δημόσια εκπαίδευση. Θα ζητήσουμε από τη ΔΟΕ να πάρει σαφή θέση για να καλύψει τους εκπαιδευτικούς που είναι αυτή τη στιγμή υπό διωγμό και παραλαμβάνουν τους φακέλους των πειθαρχικών. Θα απαιτήσουμε να έχουμε άμεση κλαδική απεργία στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Μάρτη, γιατί δεν φτάνει μόνο η 28 Φλεβάρη. Η 28/2 πρέπει να είναι η έναρξη. Και από εκεί να ξεκινήσει ένα ποτάμι απεργιακό που να ενώσει όλα τα κομμάτια της εργατικής τάξης, για να μπορέσουμε επιτέλους να τους ανατρέψουμε. Αυτός είναι ο στόχος. Να πείσει η κυβέρνηση αυτή και να νικήσουμε εμείς τελικά, η εργατιά.

Άννα Καρλαύτη, πρόεδρος ΣΕΠΕ “Η Αθηνά”

Με διμοιρίες ΜΑΤ ήρθαν αντιμέτωποι δεκάδες εκπαιδευτικοί που συγκεντρώθηκαν στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Α' Αθήνας, την Παρασκευή 14/2, με αφορμή την κλήση σε απολογία νηπιαγωγού που συμμετέχει στην απεργία – αποχή από την Αξιολόγηση. Συγκέντρωση έγινε δυο μέρες πριν και στην ΔιΠΕ Πειραιά για τον ίδιο λόγο. Η κυβέρνηση έχει εξαπολύσει πογκρόμ διώξεων σε βάρος εκπαιδευτικών προσπαθώντας να κάμψει την απεργία – αποχή από την Αξιολόγηση που κρατάει γερά παρά τις προσπάθειες τρομοκρατίας.

«Μας στέλνουν μαζικά πειθαρχικά, τραμπουκίζοντας ουσιαστικά όσους συμμετέχουν στην απεργία – αποχή» λέει στην Εργατική Αλληλεγγύη η Ελένη Τσόλκα, δασκάλα από τον ΣΕΠΕ Πειραιά «Η Πρόοδος», που αντιμετωπίζει και η ίδια ανάλογη δίωξη. «Εκβιάζουν ειδικά εμάς τους νεοδιόριστους με το ότι αν θέλουμε να γίνουμε μόνιμοι θα πρέπει να προχωρήσουμε την Αξιολόγηση. Ουσιαστικά μας καλούν να υπογράψουμε συγχωροχάρτι, όπως το λέω. Έφτασαν στο σημείο σε συναδέλφισσα στη Χαλκιδική να μπει μπάτσος μέσα στην τάξη για να της δώσει το πειθαρχικό. Είναι αδιανόητο να γίνονται τέτοια πράγματα που προσπαθούν να τρομοκρατήσουν και τους εκπαιδευτικούς αλλά και τα παιδιά.

Κλιμάκωση

Έχουν γίνει αρκετές κινητοποιήσεις στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης. Την Τετάρτη έγινε συγκέντρωση στη Διεύθυνση στον Πειραιά με περισσότερο κόσμο από ότι αναμέναμε, με τη συμμετοχή όλων των συλλόγων της περιοχής κι ακολούθησε πορεία μέχρι το κέντρο της πόλης. Αυτή την Τετάρτη ο σύλλογός μας έχει γενική συνέλευση εν όψει της ολομέλειας των προέδρων της ΔΟΕ. Χρειάζεται να πάμε σε μαζικές συνελύσεις και να βγούμε με αποφάσεις που να ξεκαθαρίζουν ότι είμαστε πιο δυνατοί από αυτούς. Με απόφαση συνέχισης της απεργίας – αποχής και με απεργιακή κλιμάκωση να δείξουμε ότι δεν φοβόμαστε».

«Το πειθαρχικό για έναν δημόσιο υπάλληλο φαντάζει σαν την Ιερά Εξέταση. Όταν όμως η κυβέρνηση στέλνει 2.000 πειθαρχικά υπονομεύει την ίδια της την επίθεση. Σε μια μαζική συνέλευση που κάναμε στο σύλλογο, μια συναδέλφισσα με το χαρτί του πειθαρχικού στα χέρια εξέφρασε το κλίμα με τα λόγια “δεν φοβάμαι”. Χιλιάδες συνάδελφοι/ισσες αυτή τη στιγμή λένε δεν φοβάμαι, παίρνουν το πειθαρχικό και κατεβαίνουν με τα σωματεία τους στις κινητοποιήσεις όπως κάναμε σήμερα και στην ΔιΠΕ. Όλοι μαζί πήγαμε με τη συναδέλφισσα και καταθέσαμε την απολογία της συναδέλφισσας μπροστά στα ΜΑΤ. Όταν μια δασκάλα νεοδιόριστη λέει ότι δεν φοβάμαι να τους αντιμετωπίσω στα ίσα, ο φόβος έχει περάσει από την άλλη πλευρά» τονίζει ο **Σεραφείμ Ρίζος**, δάσκαλος στο ΣΕΠΕ «Αθηνά», την ημέρα της κινητοποίησης στη Διεύθυνση της Αθήνας.

Σ.Μ.

Απεργία στα ΜΜΕ

«Εκδότες, καναλάρχες, ακούστε το καλά, τη σύμβαση θα πάρουμε απεργιακά». Αυτό είναι το σύνθημα που θα ακουστεί δυνατά την Τρίτη 18 Φεβρουαρίου στην πανελλαδική απεργία που καλούν οι ενώσεις των δημοσιογράφων.

Είναι μια σημαντική ημέρα για τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ, καθώς δεν έχει γίνει εδώ και πολλά χρόνια κλαδική απεργία. Βασικό αίτημα της απεργιακής κινητοποίησης είναι η υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΣΣΕ). Από το 2009 και μετά, ΣΣΕ δεν υφίσταται με αποτέλεσμα οι δημοσιογράφοι να είμαστε δέσμοι ατομικών συμβάσεων εργασίας με πενιχρούς μισθούς και πεσοκομμένα εργασιακά δικαιώματα. Η απόφαση για την απεργία ήρθε μετά από πίεση που μπήκε στην ηγεσία των σωματείων μας, όπως στην τελευταία τακτική συνέλευση της ΕΣΗΕΑ που καλύπτει τους δημοσιογράφους στην Αττική.

Το κλίμα στους χώρους δουλειάς είναι μαχητικό. Οι συνάδελφοι περιμένουν από τα σωματεία τους να μπου μπροστά, έτσι ώστε να υπογραφεί ΣΣΕ άμεσα. Αυτό φάνηκε και σε συνελεύσεις - ενημερώσεις που έγιναν πριν από την απεργία. Για παράδειγμα, στη συνέλευση στα σάιτ της Alter Ego Media, όπου συμμετείχαν 70-80 συνάδελφοι, ζητήθηκε από την ΕΣΗΕΑ να κλιμακώσει τις κινητοποιήσεις για να κάτσουν οι εργοδότες στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, κάτι το οποίο δεν δέχονται να κάνουν. Τονίστηκε ότι πρέπει να καταφέρουμε να υπογράψουμε ΣΣΕ με πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς, για να πληρώνονται τα Σαββατοκύριακα και οι υπερωρίες, για να είναι προστατευμένοι οι συνάδελφοι απέναντι στην ασυδοσία της εργοδοσίας τόσο από εργασιακής άποψης όσο και από ελευθεροτυπίας.

Νέοι συνάδελφοι

Πολλοί από μας δεν έχουμε βιώσει πώς είναι να δουλεύεις με ΣΣΕ αφού δεν έχει υπογραφεί εδώ και 15 χρόνια, όπως προαναφέρθηκε. Στην ίδια συνέλευση, ακόμα και νέοι συνάδελφοι, κάλεσαν την ΕΣΗΕΑ να αποφασίσει απεργία και στις 28 Φεβρουαρίου, έτσι ώστε να συντονιστούμε με το υπόλοιπο απεργιακό κίνημα που παλεύει να απονεμηθεί δικαιοσύνη και να τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι για το έγκλημα στα Τέμπη.

Η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ για μια ακόμη φορά επιχειρήσει να υπονομεύσει την κινητοποίηση στην οποία συμμετέχει η ίδια η Ένωση. Για να αφαιρέσει το αντικυβερνητικό στίγμα από την κινητοποίηση μας, την ημέρα της απεργίας δεν καλεί σε κεντρική συγκέντρωση. Αντίθετα, πατώντας πάνω σε κάλεσμα για συγκέντρωση που είχαν ήδη ανακοινώσει οι εργαζόμενοι της Αυγής και του Κόκκινου, καλεί εκείνη την ημέρα "να τους δείξουμε την αλληλεγγύη μας". Είναι χαρακτηριστικό ότι όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ δεν προχώρησε σε μια τέτοια κίνηση, ενώ οι εργαζόμενοι στα συγκεκριμένα μέσα βρίσκονται σε κινητοποιήσεις εδώ και πολλούς μήνες ενάντια στο κλείσιμό τους και για να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους.

Η στάση της ηγεσίας της ΕΣΗΕΑ είναι απαράδεκτη, για να χρησιμοποιήσουμε έναν επιεική όρο, και αποπροσανατολιστική. Επιχειρεί να βγάλει την κυβέρνηση έξω από το κάδρο. Η **Πρωτοβουλία για την Ανατροπή** καλεί τους συναδέλφους την Τρίτη 18 Φεβρουαρίου να βρεθούν στο υπουργείο Εργασίας στις 11:30 το πρωί, να διαδηλώσουμε, απαιτώντας να υπογραφεί ΣΣΕ και στη συνέχεια με πορεία να βρεθούμε στο πλευρό των συναδέλφων μας στο Κόκκινο και την Αυγή για να τους εκφράσουμε την αμέριστη στήριξη μας στον αγώνα τους.

Νεκτάριος Δαργάκης,
δημοσιογράφος,

μέλος της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή

Μονιμοποίηση των συμβασιούχων

Στην τελική ευθεία για τη μεγάλη απεργιακή τους κινητοποίηση στις 18/2 στις 12μ στο υπουργείο Εργασίας, οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι στην Υγεία του ειδικού προγράμματος μέσω ΔΥΠΑ ετοιμάζονται για να κατέβουν στην Αθήνα από πολλές περιοχές ανά τη χώρα.

Η ΠΟΕΔΗΝ κάτω από την πίεση της αγανάκτησης χιλιάδων συμβασιούχων, που χρόνια τώρα βρίσκονται σε ομηρεία, κάλεσε 24ωρη απεργία για να τους καλύψει. Όσοι από αυτούς τους συμβασιούχους δεν είναι μέλη της ΠΟΕΔΗΝ, τους καλύπτει με 24ωρη απεργία η ΑΔΕΔΥ μετά από απόφαση του Γενικού της Συμβουλίου. Αποφάσεις έχουν πάρει και δεκάδες σωματεία ανά την Ελλάδα.

Οι συμβασιούχοι του προγράμματος ΔΥΠΑ δουλεύουν στα νοσοκομεία εδώ και 8 χρόνια με ετήσια ανανέωση της σύμβασής τους. Φέτος ανανεώθηκαν για ένατη χρονιά, λίγες μέρες πριν τη λήξη των συμβάσεών τους, αλλά χωρίς να δικαιωθούν

τα αιτήματά τους: η μονιμοποίησή τους και να σταματήσει η κατάφωρη αδικία εις βάρος τους. Καθώς, από τότε που προσελήφθησαν με τον βασικό μισθό, δεν δικαιούνται -και δεν πήραν- καμία αύξηση και κανένα επίδομα. Κάνουν ίση εργασία με το υπόλοιπο προσωπικό, αλλά με μισθό χαμηλότερο και από τον κατώτατο, χωρίς ούτε τα ψίχουλα των αυξήσεων που πήρε το υπόλοιπο Δημόσιο. Η ΚΥΑ με την οποία έγινε η τωρινή ανανέωση των συμβάσεών τους "ανανεώνει" αυτή τη μισθολογική αδικία.

Τα πρωτοβάθμια σωματεία και όλοι οι

υγειονομικοί χρειάζεται να στηρίξουν τον αγώνα των συμβασιούχων για μόνιμη και σταθερή δουλειά και για να σταματήσει η ελαστική εργασία που οδηγεί σε ακόμα μεγαλύτερη διάλυση τις δομές Υγείας. Το σωματείο εργαζομένων του **Έλενα Βενιζέλου** καλεί στη συγκέντρωσή τους και κηρύσσει 4ωρη στάση εργασίας 11πμ-3μμ για όλους τους εργαζόμενους του νοσοκομείου ανεξαρτήτως σχέσης εργασίας τονίζοντας: «Όλοι μαζί θα νικήσουμε την αδικία. Μονιμοποίηση όλων εδώ και τώρα χωρίς όρους και προϋποθέσεις».

M.N.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ Εκλογές ΠΟΕΔΗΝ

Σε εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στο Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ προχωράει στις 19-20 Φλεβάρη το Σωματείο Εργαζομένων του νοσοκομείου Ευαγγελισμός. Οι δυνάμεις του Συντονιστικού Νοσοκομείων στηρίζουν το ανεξάρτητο αριστερό σχήμα **ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ, το οποίο συμμετέχει στο Ενωτικό Κίνημα Υγειονομικών για την Ανατροπή.**

Η Ενωτική Πρωτοβουλία στην διακήρυξη της τονίζει τι χρειάζεται: «Ο δρόμος του αγωνιστικού συντονισμού των πρωτοβάθμιων σωματείων των νοσοκομείων, ο δρόμος της επέκτασης και γενίκευσης των αγωνιστικών αποφάσεων των επί μέρους σωματείων και όχι ο γραφειοκρατικός στραγγαλισμός τους. Ένας συντονισμός που θα θέσει στη βάση των εργαζομένων ένα αγωνιστικό πλαίσιο διεκδικήσεων και ένα πολύμορφο σχέδιο δράσης με διάρκεια. Ένας συντονισμός που θα επιδιώκει τη συμπόρευση με δυνάμεις της κοινωνίας για τα ζητήματα των εργαζομένων και της υγείας. Ένας τέτοιος συντονισμός θα μπορούσε να ανοίξει δρόμους και να οδηγήσει το υγειονομικό κίνημα σε νίκες.

Αυτό τον δρόμο υπερασπιστήκαμε στο Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ την προηγούμενη χρονική περίοδο. Δυστυχώς οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ αρνούνται ουσιαστικά έναν τέτοιο συντονισμό περιορίζοντας τον σε μεμονωμένες κοινές δράσεις χωρίς συνέχεια και στην ουσία αρκούνται αυτάρεσκα σε μοναχικές πορείες και ανθενωτική πορεία. Με αυτή την τακτική διευκολύνει την πλειοψηφία της ΠΟΕΔΗΝ να ρίχνει άσφαιρα πυρά και να παρουσιάζεται η πα-

ράταξή τους ως η μόνη αγωνιστική δύναμη στο κίνημα.

Εμείς ως Ενωτική Πρωτοβουλία θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε το δρόμο του αγωνιστικού συντονισμού των πρωτοβάθμιων σωματείων και γι' αυτό το λόγο ζητάμε τη στήριξη των εργαζομένων του Νοσοκομείου στις εκλογές για αντιπροσώπους στην Ομοσπονδία».

Η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, γιατρός στον Ευαγγελισμό και υποψήφια με την Ενωτική Πρωτοβουλία δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Οργανώνουμε τη μάχη των εκλογών μαζί με την επιτυχία της πανεργατικής απεργίας στις 28 Φλεβάρη για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων. Παρεμβαίνουμε τμήμα το τμήμα για να οργανωθεί το προσωπικό ασφαλείας και οι απεργιακές φρουρές για να πετύχουμε τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή. Και ταυτόχρονα αυτό να φανεί και με ένα πολύ μεγάλο μπλοκ στον δρόμο. Όχι για να σταματήσουμε εκεί, αλλά για να συνεχίσουμε με άμεση απεργιακή κλιμάκωση. Επόμενος μεγάλος πανεργατικός σταθμός είναι η 8η Μάρτη, διεθνής ημέρα των γυναικών, με όλη την εργατική τάξη ενωμένη ενάντια στην καταπίεση.

Με αγώνα διαρκείας και σε όλα τα μέτωπα μπορούμε να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και να ανοίξουμε τον δρόμο για μια κοινωνία που θα έχει στο κέντρο της τις ανάγκες της πλειοψηφίας και όχι το κέρδος. Η εκλογική μας ενίσχυση στην ΠΟΕΔΗΝ θα βοηθήσει ακόμα περισσότερο να οργανώσουμε καλύτερα σε αυτή την κατεύθυνση».

Ζαννέτα Λυσικάτου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Ελληνικό

Κυψέλη

Αγ. Παρασκευή

Πειραιάς

28 Φλεβάρη Πάμε για

Με επιτυχία ξεκίνησε ο γύρος των εκδηλώσεων που οργανώνουν οι τοπικοί πυρήνες του ΣΕΚ με θέμα «Οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν - Κρατικοποίηση των τρένων χωρίς αποζημίωση για την Hellenic Train με εργατικό έλεγχο».

Με μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήθηκε η συζήτηση που οργάνωσαν οι τοπικοί πυρήνες του ΣΕΚ της περιοχής στο δημαρχείο της Αγ. Παρασκευής την Πέμπτη 13 Φλεβάρη. Ο Δημήτρης Κουτσιάφτης, Πρόεδρος του Σωματίου Μηχανοδηγών (ΠΕΠΕ) στη Hellenic Train είπε: «Ζούμε τα αποτελέσματα μιας νεοφιλελεύθερης πολιτικής, με απορρύθμιση των εργατικών δικαιωμάτων, επιθέσεις στα λαϊκά στρώματα κλπ. Η διάλυση του ΟΣΕ είχε ξεκινήσει πριν τα μνημόνια ακόμα, το 2007 ξεκίνησε το έγκλημα της διάσπασης σε εταιρίες. Το 2010 έγιναν περικοπές μέχρι και 35% στους μισθούς των εργαζομένων, κομμένα δώρα, όπως και στο υπόλοιπο δημόσιο, επιβλήθηκαν υποχρεωτικές μετατάξεις έμπειρου προσωπικού σε άλλες υπηρεσίες. Από 3.500 προσωπικό τότε, έφτασε σήμερα ο σιδηρόδρομος με 500 μόνιμο προσωπικό και άλλους τόσους με μπλοκάκι. Ανάμεσα στο 2010-2015 είχαμε το πέρασμα κομματιών όπως η ΤΡΑΙΝΟΣΕ στο ΤΑΙΠΕΔ και μεταπώλησή τους.

Από το 2016 οι μηχανοδηγοί έβγαζαν εξώδικα για την κατάσταση στο σιδηρόδρομο. Τα Τέμπη ήταν προδιαγεγραμμένο έγκλημα: και φωτοσήμανση να είχε η γραμμή, ακόμα και χωρίς τηλεδιοίκηση, τα δυο τρένα θα είχαν δει το ένα το άλλο. Υπάρχει καθεστώς τρομοκρατίας στους μηχανοδηγούς από την εταιρία για να μη μιλάνε για την έλλειψη ασφάλειας.

Μετά το έγκλημα το 2023 ο προαστιακός Λιόσια-Κιάτο είναι ακόμα χωρίς φωτοσήμανση. Μόνο μέχρι το Λιανοκλάδι πιάστηκαν και έβαλαν φωτοσήμανση στη γραμμή Αθήνα Θεσσαλονίκη, δεν έχει γίνει τίποτα άλλο. Οι μηχανοδηγοί από μόνοι τους σώζουν τις καταστάσεις για να μην έχουμε και άλλα θύματα αλλά η τελευταία συλλογική σύμβαση έδωσε αύξηση 2 ευρώ.

Επανακρατικοποίηση

Φάγαμε (οι μηχανοδηγοί) καμπάνα 45 μέρες εκτός υπηρεσίας επειδή καταγγέλλουμε, αλλά δεν θα σταματήσουμε να μιλάμε. Χρειάζεται πολιτική βούληση για την επανακρατικοποίηση, είναι και θέμα λαϊκής βούλησης, στις 26/1 φάνηκε ότι 'δεν είχε οξυγόνο' όλη η κοινωνία».

Ο Γαβριήλ Κασιάτης, αντιπρόεδρος του Σωματίου Τεχνικών της ΕΡΤ (ΠΑΣΥΜΗΤΕ) είπε: «Πρέπει να αναδείξουμε το ζήτημα των ιδιωτικοποιήσεων και ως κοινωνία και ως συνδικαλιστικό κίνημα. Και στην ΕΡΤ, χρειάζεται να παλεύουμε για μια τηλεόραση δημοκρατική και πλουραλιστική. Είναι εφικτό να γίνει η επανακρατικοποίηση του σιδηρόδρομου. Είναι συνολική η μάχη ενάντια στην εμπορευματοποίηση των αγαθών: Παιδεία, Υγεία, Ενέργεια, Νερό, Συγκοινωνίες κλπ. Η υπονόμευση του σιδηρόδρομου είναι διαχρονική, για χρόνια εμπόδιζαν την επέκτασή του. Το να έχουμε δημόσιο και δυνατό σιδηρόδρομο είναι προς όφελος όλου του ελληνικού λαού».

Ο Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ της ΟΣΥΟ, μίλησε για τις μάχες του εργατικού κινήματος που τροφοδότησαν την έκρηξη της οργής για το έγκλημα των Τεμπών. Και επιχειρηματολόγησε ότι το αίτημα για κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων χωρίς αποζημίωση για τη Hellenic Train και με εργατικό έλεγχο, μπορεί να γίνει υπόθεση όλου του κόσμου που παλεύει ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, για να βάλει τις ζωές της πλειοψηφίας πάνω από τα κέρδη.

«Η πολιτική του νεοφιλελευθερισμού επιδιώκει να

ιδιωτικοποιήσει τα πάντα ισοπεδώνοντας τη ζωή των ανθρώπων», ξεκίνησε την τοποθέτησή της στην εκδήλωση στα Πετράλωνα η Κωνσταντίνα Κακούρου, πρόεδρος της Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας. «Κανένα όριο δεν υφίσταται σε κανένα αγαθό. Το κράτος είναι ανύπαρκτο, γίνεται αντιληπτό μόνο ως παροχή υπηρεσιών καταστολής τελικά, υπάρχει μόνο για να έχει αστυνομία και στρατό. Τίποτα δημόσιο, τίποτα δωρεάν, είναι το σύνθημά τους» τόνισε πριν μιλήσει αναλυτικά για όλες τις «κυβερνητικές βόμβες στην καρδιά του εκπαιδευτικού συστήματος» αλλά και για τις συντονισμένες πια αντιδράσεις εκπαιδευτικών, μαθητών, γονιών.

Ακολούθησε ο Θωμάς Κατσαρός από το ΔΣ της Πανελληνίας Ένωσης Συντηρητών Αρχαιοτήτων, που έφερε τα συντριπτικά στατιστικά στοιχεία για την πλειοψηφική απόρριψη των ιδιωτικοποιήσεων, ενώ γύρισε και σε όλα τα αποτυχημένα και καταστροφικά πειράματα ξεπουλήματος των σιδηροδρόμων αλλά και άλλων δημόσιων αγαθών όπως το νερό στην Ευρώπη, πολλά από τα οποία κατέληξαν σε επανακρατικοποιήσεις. Στάθηκε ιδιαίτερα στον αγώνα της ΕΑΣ στις αρχές του '90 που κέρδισε την επανακρατικοποίηση των λεωφορείων και έριξε την κυβέρνηση του μπαμπά Μητσοτάκη, τονίζοντας ότι σήμερα το κίνημα μπορεί να προχωρήσει περισσότερο, να επιβάλλει την κρατικοποίηση των τρένων με εργατικό έλεγχο.

Στη συζήτηση ξεχώρισε η τοποθέτηση του Νεκταρίου Δαργάκη, δημοσιογράφου, που μίλησε για την απεργία των εργαζόμενων στα ΜΜΕ στις 18 Φλεβάρη με αίτημα την υπογραφή ΣΣΕ, φέρνοντας την εικόνα από τη συνέλευση στα σάιτ του ομίλου Alter Ego με συμμετοχή πάνω από 70 εργαζόμενων που διεκδικούσαν κλιμάκωση και συμμετοχή στις 28 Φλεβάρη.

Με επιτυχία έγινε η εκδήλωση στο Ελληνικό. Τη συζήτηση άνοιξαν με τις εισηγήσεις τους ο Στέλιος Γιαννούλης, ταμίας του ΣΕΠΕ Γλυφάδας 3B και ο Γιώργος Ρόδης, από τον Σύλλογο Εφοριακών Αττικής και Κυκλάδων και την ΕΕ της ΠΟΕ ΔΟΥ.

«Οι χιλιάδες που βγήκαν στους δρόμους επιβεβαίωσαν ότι η Νέα Δημοκρατία είναι μια κυβέρνηση στριμωγμένη. Στην εκπαίδευση είμαστε αντιμέτωποι με τις ιδιωτικοποιήσεις, η προσπάθεια αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων, η συνδικαλιστικές διώξεις, οι περικοπές, η προσπάθεια ίδρυσης Ωνάσειων σχολείων σπρώχνουν στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας. Το ίδιο προσπάθησε η κυβέρνηση να κάνει και πέσει με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και βγήκε ένα τεράστιο κίνημα καταλήψεων», είπε ο Στέλιος Γιαννούλης. «Οι χιλιάδες που πλημμυρίζουν τους δρόμους δεν έπεσαν από τον ουρανό, πατάνε πάνω στην εμπειρία μιας πενταετίας σκληρής ταξικής συγκρούσης με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Στην εκπαίδευση οργανώνουμε τις συνελεύσεις, πάμε με διπλό στόχο -απεργιακή κλιμάκωση και επιτροπές αγώνα για να οργανώσουμε την συμμετοχή στην απεργία και την συνέχεια».

Ο Γιώργος Ρόδης ξεκίνησε μεταφέροντας την εμπειρία των αγώνων ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής, ως απολυμένος εργαζόμενος σε αυτή ανοίγοντας και το πανό που σημάδεψε αυτούς τους αγώνες. «Στην Ολυμπιακή όλοι οι εργαζόμενοι είχαμε κερδίσει αυτό που λέγαμε κουλτούρα ασφαλείας. Κουλτούρα ασφαλείας σημαίνει να μην πέφτουν σοβάδες στο κεφάλι σου, να μην σκοτώνεσαι στα τρένα, να έχεις ώρες ανάπαυσης. Αυτά θα πάμε να διεκδικήσουμε στις 28 Φλεβάρη.

Η Ολυμπιακή δεν έκλεισε για να ανοίγει ένα νοσοκομείο τον χρόνο όπως μας λέγανε, μαζί με την Ολυμπιακή απέκλεισαν και τον κόσμο που κουβαλού-

Πανεργατική Απεργία-Σεισμό

σε την κουλτούρα ασφαλείας. Πλέον οι ζωές μας δεν μετράνε, μετράνε τα ευρώ. Η γραμμή που ενώνει όλες τις επιθέσεις των από πάνω είναι το κέρδος των λίγων έναντι της ζωής των πολλών. Στις 28 Φλεβάρη απεργούμε για να μετράνε οι ζωές μας, η απεργία είναι το πιο δυνατό μας όπλο».

Στην πλούσια συζήτηση που ακολούθησε ξεχώρισε η τοποθέτηση της **Λάου**, από την Συρία και την Παλαιστίνη που επικεντρώθηκε στα εγκλήματα αυτής της κυβέρνησης και αυτού του συστήματος σε σχέση με τον πόλεμο, τον ρατσισμό και τον σεξισμό.

Η **Αναστασία**, εκπαιδευτικός συμπλήρωσε σε σχέση με τη μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των σχολείων λέγοντας ότι έρχονται mail με πρόγραμμα της Lamda στο σχολείο, ανοίγουν την πόρτα στους ιδιώτες. Ενώ ο **Γιάννης**, φοιτητής επικεντρώθηκε στην ανάγκη να δώσουμε συνέχεια με την αναγκαία προοπτική στον κόσμο που είναι ξεσηκωμένος παντού με απεργίες και καταλήψεις. Η συζήτηση έκλεισε με το πρόγραμμα του τοπικού πυρήνα για την οργάνωση της γενικής απεργίας σε χώρους δουλειάς και την γειτονιά.

«Στη **Νίκαια** συμμετείχαν εργαζόμενοι από διάφορους κλάδους, στην παιδεία, στην υγεία και στον ιδιωτικό τομέα» μας λέει η **Πηνελόπη Κουτσουδάκη**. «Η **Κατερίνα Θωίδου**, αρχικά, έθεσε τον τρόπο με τον οποίο διαλύθηκε ο ΟΣΕ και έσπασε σε πολλές μικρότερες εταιρείες και ξεπουλήθηκε το κερδοφόρο κομμάτι του τελικά στην Hellenic Train, ενώ η συντήρηση των γραμμών παρέμεινε στο δημόσιο. Στη συνέχεια η δεύτερη ομιλήτρια **Σοφία Σμποπούλου**, εκπαιδευτικός της ΕΛΜΕ Πειραιά, μίλησε για την ιδιωτικοποίηση στη δευτεροβάθμια και την πρωτοβάθμια εκπαίδευση με το νομοσχέδιο για τα Ωνάσεια σχολεία, καθώς και για την περαιτέρω ελαστικοποίηση των συνθηκών εργασίας των εκπαιδευτικών και κατ' επέκταση την επιδείνωση της εργατικής επισφάλειάς τους.

Οργάνωση

Ακολούθησε μια πλούσια συζήτηση, όπου οι εργαζόμενοι από διάφορους χώρους έβαλαν την εικόνα του χώρου τους και έκλεισε η συζήτηση με θέμα την οργάνωση των δύο μεγάλων απεργιών, 28/2 και 8/3, και του συλλαλητηρίου για την διεθνή ημέρα κατά του φασισμού και του ρατσισμού στις 22/3».

«Πολύτιμη και πλούσια συζήτηση έγινε την Τετάρτη στην εκδήλωση που οργανώσαμε ως πυρήνας του ΣΕΚ στο κέντρο του **Πειραιά**» λέει στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Πέγκυ Γαλάκου**. «Ο πρώτος ομιλητής ήταν ο **Παναγιώτης Καλλίτης**, εργαζόμενος στον ΟΣΕ, που έβαλε όλο το χρονικό διάλυσης των σιδηροδρόμων απ' όλες τις κυβερνήσεις και σε ποια κατάσταση βρίσκεται τώρα. Τα στοιχεία που ανέφερε ήταν αποκαλυπτικά. Μας μίλησε για την τεράστια έλλειψη προσωπικού, οι τελευταίες προσλήψεις έγιναν 20 χρόνια πριν, το σκάνδαλο με τις επιδοτήσεις για τις άγονες γραμμές που η εταιρεία όμως δεν καλύπτει, τις ελλείψεις ανταλλακτικών, τα χαλασμένα τρένα και τα διαλυμένα μηχανοστάσια. Απαξίωση, υποχρηματοδότηση, υποστελέχωση. Οι ζημιές στο σιδηροδρομικό δίκτυο για παράδειγμα στην Θεσσαλία παραμένουν ως έχουν χωρίς να έχουν επισκευαστεί.

Επισημάνε ότι ο κόσμος που ξεσηκώθηκε δεν βγαίνει μόνο για τα Τέμπη αλλά για όλους τους λόγους λέγοντας ότι ο ίδιος μένει στο Πέραμα και βλέπει τι σημαίνει η ιδιωτικοποίηση στα σχολεία και τον ξεσηκωμό του κόσμου εκεί για να μην γίνει το ένα από τα δυο λύκεια Ωνάσειο και δεν μπορούν να πάνε σχολείο τα παιδιά της γειτονιάς.

Στη συνέχεια η **Τιάνα Ανδρέου**, συνδικαίστρια στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς τόνισε πως μπροστά μας έχουμε να οργανώσουμε τις 28/2 αλλά και το αγωνιστικό πρόγραμμα που ακολουθεί: την απεργιακή 8 Μάρτη, τις 22 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό αλλά και συνολικά την ανάγκη να κλιμακωθούν οι αγώνες σε όλους τους χώρους για να τους ανατρέψουμε».

«Πλούσια συζήτηση έγινε στους **Αμπελόκηπους** την Πέμπτη 13/2 με ομιλητές τον **Βασίλη Ζαβογιάννη**, πρόεδρο της ΠΕΠ ΤΡΑΙΝΟΣΕ και τον **Κώστα Καταραχιά**, γραμματέα του συλλόγου εργαζομένων στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου» μας λέει ο **Βασίλης Μάραντος**, προγραμματιστής από τον πυρήνα ΣΕΚ Αμπελοκήπων.

«Ο Βασίλης Ζαβογιάννης έκανε αναδρομή στην ανάπτυξη και τη συρρίκνωση του ελληνικού σιδηροδρόμου από την δημιουργία του δικτύου ως τώρα, εξηγώντας το πώς αυτή πάντα διαμορφωνόταν με βάση τις ανάγκες του καπιταλισμού. Η απαξίωση ήταν εσκεμμένη για να οδηγηθεί στην ιδιωτικοποίηση. Χαρακτηριστικά είπε: “για να δούμε

πώς φτάσαμε στα Τέμπη πρέπει να μελετήσουμε τη ροή χρημάτων από το κράτος στον σιδηρόδρομο διαχρονικά”.

Ο Κώστας Καταραχιάς μετέφερε την εικόνα της επίθεσης στα νοσοκομεία με στόχο την ιδιωτικοποίηση και του ΕΣΥ, προβάλλοντας τις τεράστιες μάχες που δίνουν εδώ και χρόνια οι εργαζόμενοι, καταφέροντας να μπλοκάρουν δεκάδες επιθέσεις.

Η συζήτηση με παρεμβάσεις από εργαζόμενους στα μετρό, στα σχολεία, στα υπουργεία άνοιξε για το πώς τα τρένα θα μπορούσαν να είναι καθοριστικά στις μεταφορές της εργατικής τάξης, πολύ πιο φιλικά για το περιβάλλον συμβάλλοντας στο φρενάρισμα της κλιματικής καταστροφής καθώς και σε πολλά ακόμα κομμάτια οργάνωσης της ζωής της εργατικής τάξης. Τέλος, η κουβέντα επικεντρώθηκε γύρω από την τεράστια σημασία των συνδικάτων και του ρόλου που μπορούν να παίξουν στο τώρα για τη συσπείρωση του κόσμου, την ανατροπή της κυβέρνησης».

Στην εκδήλωση που έγινε στην **Κυψέλη** τη συζήτηση άνοιξαν με τις εισηγήσεις τους η **Άννα Καρλαύτη**, εκπαιδευτικός και πρόεδρος του ΣΕΠΕ “Αθηνά” και ο **Γιώργος Πίττας**, μας λέει η **Σοφία**, από τον πυρήνα Γαλατσίου «Η Άννα Καρλαύτη αναφέρθηκε στην επίθεση που εξαπολύει η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας στους εκπαιδευτικούς μέσω των πειθαρχικών δώξεων, σε μια προσπάθεια της κυβέρνησης να ποινικοποιήσει την απεργία-αποχή απέναντι στην αξιολόγηση. “Ο καπιταλισμός είναι ο εχθρός ο οποίος γκρεμίζει τα όνειρα των παιδιών και εργατικός έλεγχος στα σχολεία είναι η απάντηση. Η 28 Φλεβάρη είναι η κίνηση για να ξεσπάσει ένα απεργιακό ποτάμι που θα γκρεμίσει την κυβέρνηση, είμαστε διατεθειμένοι να το πάμε μέχρι τέλους” ήταν το κλείσιμο της Άννας».

Ο Γιώργος Πίττας ανέφερε ότι ήταν η πίεση των εργαζομένων από τα κάτω και των σωματείων που ανάγκασε την ΑΔΕΔΥ και τη ΓΣΕΕ να κηρύξουν απεργία στις 28 Φλεβάρη. Πλούσια συζήτηση ακολούθησε με εκπαιδευτικούς, γονείς, φοιτητές και εργαζόμενους να παίρνουν τον λόγο. Από την πλευρά των εκπαιδευτικών έγινε σαφές ότι όλο και περισσότεροι συναδέλφοί τους μιλάνε για απεργιακό βηματισμό. Τονίστηκε επίσης ότι χρειάζεται οι καταλήψεις από την πλευρά των φοιτητικού κινήματος να ξαναβγούν στο πλευρό του εργατικού κινήματος για την ανατροπή της κυβέρνησης και του συστήματος συνολικά.

Συσκέψεις στους χώρους δουλειάς

ΑΑΔΕ

Σύσκεψη της επιτροπής αγώνα πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 13 Φλεβάρη, στο κτίριο της ΑΑΔΕ στο Φάληρο. Συμμετείχαν 13 συναδέλφοι και συναδέλφισσες από όλες τις ειδικότητες που δουλεύουν στο κτίριο, διοικητικοί, εφοριακοί και τελωνειακοί.

Έγινε πλούσια συζήτηση για την σημασία της απεργίας, που τροφοδοτείται όχι μόνο από την οργή για τα Τέμπη αλλά και από την συνολικότερη πολιτική της κυβέρνησης. Οι χαμηλοί μισθοί και η διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών ρίχνουν βενζίνη στον θυμό και την διάθεση για αγώνα.

Η σύσκεψη κατάληξε στην ετοιμασία κειμένου της επιτροπής αγώνα για να μοιραστεί τις επόμενες ημέρες στο κτίριο σε μαζικές εξορμήσεις της επιτροπής, γραφείο το γραφείο, οι οποίες ορίστηκαν για 20 και 25 Φλεβάρη, για να βάλουν απεργιακό λουκέτο στις 28 Φλεβάρη. Συζητήθηκε η παρουσία της επιτροπής αγώνα το πρωί στην πύλη της υπηρεσίας για να εξασφαλίσουν μέχρι την τελευταία στιγμή την επιτυχία της απεργίας και η συμμετοχή τους με τα πανό των σωματείων στο Σύνταγμα στο απεργιακό συλλαλητήριο.

Η επιτυχία της απεργίας στις 28 Φλεβάρη ανοίγει τον δρόμο για απεργιακή κλιμάκωση μια που οι εφοριακοί προγραμματίζουν να συνεχίσουν μετά την πανεργατική με κυλιόμενες στάσεις εργασίας ενάντια στην συρρίκνωση και την ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών που προωθεί η κυβέρνηση και η διοίκηση της ΑΑΔΕ.

Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων ΓΓΔΕ

ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Το Συντονιστικό των Νοσοκομείων οργάνωσε σύσκεψη στο Νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου την Παρασκευή 14/2 στα γραφεία του σωματείου για την οργάνωση της πανεργατικής απεργίας, όπου συμμετείχαν 8 εργαζόμενες και εργαζόμενοι του νοσοκομείου, γιατροί, νοσηλεύτες, μαιές, και καθαρίστριες.

Μετά το άνοιγμα της κουβέντας από την **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ όλες και όλοι πήραν τον λόγο και συζητήσαν για το πώς η απεργία στις 28/2 συνδέεται με όλες τις μάχες που έχουν δοθεί μέσα στα νοσοκομεία και σε όλους τους χώρους για να ρίξουμε τη ΝΔ. Ήρθαν στην συζήτηση οι διαδηλώσεις που έριξαν την κυβέρνηση της Σερβίας αλλά και η εμπειρία από την περίοδο των μνημονίων όπου η δύναμη των απεργιών έριχνε την μια κυβέρνηση μετά την άλλη.

Η σύσκεψη κατάληξε σε ένα πρόγραμμα εξορμήσεων στις 20 και στις 24 Φλεβάρη. Ο στόχος που μπήκε είναι, όχι μονάχα η ενημέρωση όλων των εργαζομένων, αλλά πάνω απ' όλα να κουβεντιαστεί και να οργανωθεί με όλους τους συναδέλφους το κλείσιμο των τακτικών λειτουργιών του νοσοκομείου την ημέρα της πανεργατικής, με τρόπο που να θυμίζει «Κυριακή του Πάσχα» το νοσοκομείο και η μαζική συμμετοχή στην απεργία και στην συγκέντρωση.

Κώστας Καταραχιάς, γραμματέας Συλλόγου Εργαζομένων στο Έλενα Βενιζέλου

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ Όχι στη συγκάλυψη για το έγκλημα της Πύλου

Βήμα μπροστά στον αγώνα για δικαιοσύνη για τα θύματα της Πύλου ήταν το ψήφισμα που υιοθέτησε το Δημοτικό Συμβούλιο Καλλιθέας την Τετάρτη 12 Φλεβάρη, με το οποίο διεκδικεί να μην συγκλυθεί το έγκλημα, να γίνει η δίκη στο Ναυτοδικείο και να αποδοθούν ευθύνες σε όλους τους ενόχους, όσο ψηλά κι αν βρίσκονται. Η σχετική συζήτηση στα προ ημερησίας διάταξης θέματα έγινε με πρωτοβουλία του Συλλόγου Εργαζόμενων Δήμου Καλλιθέας.

Η ΚΕΕΡΦΑ είχε άμεση εμπλοκή σε αυτή την εξέλιξη. Όπως μας είπε η **Ζανέτα Λυσικάτου** που παρενέβη στη συζήτηση στο δημοτικό συμβούλιο: «Το προηγούμενο διάστημα καταθέσαμε ψήφισμα για την Πύλο στον Σύλλογο Εργαζόμενων του Δήμου Καλλιθέας, ο οποίος όχι μόνο το υιοθέτησε αλλά αποφάσισε ότι θα το στείλει ως πρόταση στο δημοτικό συμβούλιο. Μάλιστα ο πρόεδρος του Συλλόγου συμμετείχε ως ομιλητής σε εκδήλωση που κάναμε τοπικά, επαναλαμβάνοντας ότι αυτή θα είναι η επόμενη κίνησή τους όπως κι έγινε.

Έτσι αντιπροσωπεία της ΚΕΕΡΦΑ βρεθήκαμε στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου, ζητήσαμε το λόγο και τονίσαμε τη σημασία να γίνει αποδεκτό το ψήφισμα. Καλέσαμε επίσης να στηριχτούν οι κινητοποιήσεις στις 8 Μάρτη, Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών, και στις 22 Μάρτη, Διεθνή Ημέρα Κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού, καταθέτοντας και τα σχετικά ψηφίσματα, τα οποία θα συζητηθούν σε επόμενο δημοτικό συμβούλιο.

Ενδιαφέρον είχε η ανταπόκριση που είχαμε και από τους πολίτες που παρακολουθούσαν τη συνεδρίαση. Κάποιοι για παράδειγμα ήταν εκεί με αιτήματα σχετικά με τις συνθήκες λειτουργίας των σχολείων του δήμου. Μοιράσαμε ανακοινώσεις για την πανεργατική στις 28 Φλεβάρη και από εκεί ξεκινήσαμε και την τοποθέτησή μας, συνδέοντας τις μάχες.

Ακολούθησε μεγάλη συζήτηση με τοποθετήσεις από δημοτικούς συμβούλους και στο τέλος έγινε ψηφοφορία. Επικράτησε το ψήφισμα που είχε διαμορφώσει η παράταξη του Δημάρχου, ενώ αυτό που είχε καταθέσει αρχικά ο Σύλλογος Εργαζόμενων το στήριξαν οι δημοτικές παρατάξεις Μια Πόλη στο Δρόμο και Λαϊκή Συσπείρωση. Η εμπειρία αυτή μας έδειξε ότι η παρέμβαση στο δημοτικό συμβούλιο μετράει».

Ακολουθεί το ψήφισμα:

«Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Καλλιθέας καταγγέλλει κάθε ενέργεια που ενισχύει τις υποψίες για πιθανή συγκάλυψη ευθυνών, σχετικά με το πολύνεκρο ναυάγιο της Πύλου που στοίχισε τη ζωή εκατοντάδων προσφύγων. Οποιαδήποτε απόπειρα συγκάλυψης αποτελεί προσβολή της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το ναυάγιο της Πύλου που έλαβε χώρα κατά τις 13 και 14 Ιουνίου 2023 στοίχισε τη ζωή σε πάνω από εξακόσιους ανθρώπους. Η πρωταρχική υποχρέωση των αρχών σε περιστατικά ναυαγίου, σύμφωνα με την διεθνή, ευρωπαϊκή και εθνική έννομη τάξη, είναι η προστασία της ανθρώπινης ζωής. Η αδυναμία του Λιμενικού Σώματος και της Ελληνικής Ακτοφυλακής να ανταποκριθούν εγκαίρως και αποτελεσματικά για την αποτροπή της τραγωδίας στην Πύλο καταδεικνύει σοβαρή ολιγωρία ως προς την πρωταρχική τους υποχρέωση. Συνεπεία τούτου, η ενδελεχής διερεύνηση των συνθηκών του ναυαγίου αποτελεί ζήτημα στοιχειώδους δικαιοσύνης για τα θύματα και τις οικογένειές τους, με την παραπομπή της υπόθεσης στο Ναυτοδικείο.

Ο Συνήγορος του Πολίτη, που αποφάσισε να προβεί σε ίδια έρευνα μετά την πρωτοφανή άρνηση του Λιμενικού Σώματος και της Ελληνικής Ακτοφυλακής να διερευνήσουν την υπόθεση, επισήμανε μια σειρά σοβαρών και επίμεμπτων πράξεων και παραλείψεων στα καθήκοντα έρευνας και διάσωσης, οι οποίες συνιστούν σαφείς ενδείξεις για πιθανή στοιχειοθέτηση αξιόποινων πράξεων σε βάρος ανωτέρων αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος και της Ελληνικής Ακτοφυλακής. Ταυτόχρονα, επισήμανε ότι η παρεμπόδιση της πρόσβασης σε κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία καταστρατηγεί τις αρχές της διαφάνειας και της λογοδοσίας και ενισχύει τις υποψίες για πιθανή συγκάλυψη των ευθυνών.

Για τους λόγους αυτούς, ενώνουμε την φωνή μας για την αποκάλυψη της πλήρους και μόνης αλήθειας για τη πολύνεκρη τραγωδία της Πύλου και για την απόδοση των ποινικών και πειθαρχικών ευθυνών σε όλους όσοι εμπλέκονται σε αυτό το μαζικό έγκλημα, όσο ψηλά κι αν ίστανται.

Καλλιθέα, 12.02.2025

Το Δημοτικό Συμβούλιο».

ΚΕΕΡΦΑ Οργανώνουμε

Με μεγάλη ορμή συνεχίζεται η καμπάνια για να τιμωρηθούν οι ένοχοι για το έγκλημα στην Πύλο. Μετά τη μαχητική διαδήλωση στο Ναυτοδικείο Πειραιά στις 6 Φλεβάρη, η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα» και επιζώντες του ναυαγίου οργανώνουν τα επόμενα βήματα με κέντρο τα συλλαλητήρια στη Διεθνή Ημέρα Κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού στις 22 Μάρτη.

Ήδη προσδιορίστηκαν οι διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις της χώρας στις 22 Μάρτη. Μαζί με το ραντεβού της **Αθήνας** στις 3μμ στο Σύνταγμα, κινητοποιήσεις θα γίνουν στη **Θεσσαλονίκη** στο Αγαλμα Βενιζέλου στις 12μ, στα **Χανιά** στην Αγορά στις 12μ, στο **Ηράκλειο** στα Λιοντάρια στις 12μ, στον **Βόλο** στην πλατεία Αγίου Νικολάου στις 12μ, στα **Γιάννενα** στην Περιφέρεια στις 12μ και στην **Ξάνθη** στην Κεντρική Πλατεία στις 12μ.

Κρίσιμος ενδιαμέσος σταθμός είναι η Γενική Απεργία στις 28 Φλεβάρη για τα δυο χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών. Η σύνδεση είναι άμεση. Και γιατί ανάμεσα στους 57 νεκρούς της σύγκρουσης των τρένων είναι και τρεις μετανάστες. Αλλά και γιατί και τα δύο αυτά μαζικά εγκλήματα είναι αποτέλεσμα των δολοφονικών κυβερνητικών πολιτικών, από τη μία των ιδιωτικοποιήσεων και από την άλλη του ρατσισμού.

Αυτή η σύνδεση γίνεται όλο και περισσότερο. Την έκανε η **Μαρία Καρουσιανού** από τον Σύλλογο

6/2, Πειραιάς. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

συγγενών θυμάτων Τεμπών σε μαζική εκδήλωση στο ΑΠΘ στις 14 Φλεβάρη, όταν ενέταξε την Πύλο στα κρατικά εγκλήματα «που είχαν το ίδιο αποτέλεσμα, τον πόνο για τους πολίτες και την ατιμωρησία για τους ενόχους». Την έκανε η **Επιτροπή οικογενειών θυμάτων ναυαγίου της Πύλου** από το Πακιστάν, όταν στο τελευταίο της μήνυμα αναφέρει πως «θέλουμε να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στους συγγενείς των 57 νέων παιδιών και εργαζόμενων που χάθηκαν στα τρένα που συγκρούστηκαν στα Τέμπη».

Γενική απεργία

Την κάνει επίσης ξεκάθαρα το **Σωματείο Εργαζόμενων στον Συνήγορο του Πολίτη** που καλεί στη Γενική Απεργία κύρια ως ένδειξη διαμαρτυρίας στην επίθεση που εξαπέλυσε το Υπουργείο Ναυτιλίας στην Ανεξάρτητη Αρχή για το πόρισμα της για την Πύλο. Αλλά και μια σειρά άλλα σωματεία που, καθώς ετοι-

μάζονται για τις 28 Φλεβάρη, παίρνουν αποφάσεις με τις οποίες απαιτούν να γίνει η δίκη των δολοφόνων της Πύλου στο Ναυτοδικείο, καταγγέλλουν την κυβερνητική απόπειρα συγκάλυψης και στηρίζουν τα συλλαλητήρια στις 22 Μάρτη.

Η ΚΕΕΡΦΑ ετοιμάζεται να συμμετέχει στην απεργία με ένα δυναμικό μπλοκ που θα απαιτεί δικαιοσύνη για τα θύματα της Πύλου αλλά και όλων των ρατσιστικών εγκλημάτων της κυβέρνησης -όπως για τον ντελιβερά **Μοχάμεντ Καμράν** που δολοφονήθηκε στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα. Γι' αυτό και δίπλα στους επιζώντες του ναυαγίου θα βρίσκονται οι απεργοί μετανάστες συνάδελφοι του Καμράν που έχουν πρωτοστατήσει για να βρεθούν και να τιμωρηθούν οι δολοφόνοί του.

Θα ακολουθήσουν τις επόμενες τρεις βδομάδες μέχρι τις 22 Μάρτη περιοδείες και εκδηλώσεις σε εργατικούς χώρους, σχολές και γειτονιές για την επιτυχία των δια-

ΠΑΚΙΣΤΑΝ Ενώνουμε τις φωνές μας

Κλείνουν 20 μήνες από τις 14 Ιούνη 2023 όταν χάσαμε την επικοινωνία με τους αγαπημένους μας, τους γονείς, τα αδέρφια, τα παιδιά μας που βρίσκονταν στο πλοίο Αντριάνα κουβαλώντας την ελπίδα ότι θα φτάσουν στην Ευρώπη και θα εξασφαλίσουν μια καλύτερη ζωή για όλους μας.

Θέλουμε να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στους συγγενείς των 57 νέων παιδιών και εργαζόμενων που χάθηκαν στα τρένα που συγκρούστηκαν στα Τέμπη.

Ο πόνος είναι μεγάλος και δεν σταματά. Κάποιες οικογένειες είδαμε με πόνο ότι χάθηκαν τα παιδιά μας. Δεν πιστεύουμε ακόμη ότι χάθηκαν όλοι στη θάλασσα ανοιχτά της Πύλου αλλά ότι κάπου είναι ζωντανό και θα γυρίσουν πίσω. Θα μπορούσαμε να τους αγκαλιάσουμε ξανά.

Ζητάμε να μάθουμε γιατί το πλοίο βούλιαξε. Γιατί το Λιμενικό το έδεσε με σχοινί και το τραβούσε για να το διώξει μακριά ενώ κινδύνευαν όλοι; Ζητάμε να μάθουμε γιατί δεν διασώθηκαν όλοι από τα πλοία του Λιμενικού και τα άλλα που πήγαν κοντά όταν έμαθαν ότι κινδύνευαν 750 ψυχές; Γιατί στην Καλαμάτα έφτασαν

μόνο 104 ζωντανοί και 80 νεκροί; Οι άλλοι, οι δικοί μας άνθρωποι πού είναι;

Δεν θα σταματήσουμε να αγωνιζόμαστε για δικαιοσύνη, για να μάθουμε την αλήθεια. Συγκλονιστήκαμε στο Πακιστάν αυτές τις μέρες για την ανακάλυψη ομαδικών τάφων με 60 μετανάστες από το Πακιστάν. Πότε επιτέλους θα σταματήσουν να χάνονται τόσες ζωές γιατί τα κράτη κλείνουν τα σύνορα σε φτωχούς, πεινασμένους και κατατρεγμένους μετανάστες; Πότε θα αναλάβουν τα ίδια τα κράτη την ασφαλή μετακίνηση των μεταναστών και δεν θα την αφήνουν στα χέρια αδιάστακτων συμμοριών;

Χαιρόμαστε γιατί σε όλο το κόσμο καλούν σε κινητοποιήσεις στις 22 Μάρτη ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό και δεν ξεχνάνε το έγκλημα στη Πύλο. Εμείς θα ενώσουμε την φωνή μας με εσάς που θα διαδηλώνετε στις 22 Μάρτη στην Ελλάδα και σε όλο τον Πλανήτη.

Να ακουστεί παντού η κραυγή μας. Στοπ στον ρατσισμό, δικαιοσύνη, ελευθερία!

Επιτροπή οικογενειών θυμάτων του ναυαγίου της Πύλου, Πακιστάν, 14/2/2025

τις 22 Μάρτη

δηλώσεων. Το πρόγραμμά τους θα κυκλοφορήσει άμεσα. Ωστε στις 22 Μάρτη όλα τα μέτωπα να ενωθούν ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης που από τη μία οδηγούν σε δολοφονίες και από την άλλη ανοίγουν το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες. Η σύμπλευση Μητσοτάκη-Λατινοπούλου στο Ευρωκοινοβούλιο για να μην γίνει συζήτηση για το έγκλημα των Τεμπών είναι το τελευταίο παράδειγμα.

Για όλα αυτά έγινε το Σάββατο 15 Φλεβάρη μια πρώτη ενημερωτική συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ με επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου και δικη-

γούρους που τους εκπροσωπούν στην μήνυσή τους στο Ναυτοδικείο. Κάποιοι από τους επιζώντες τόνισαν ότι ακόμα περιμένουν απάντηση στις προσφυγές που είχαν καταθέσει κατά της απόρριψης των αιτήσεων ασύλου τους. Μη έχοντας προσφυγικό άσυλο παραμένουν ευάλωτοι στην απειλή της απέλασης αλλά και στις εργοδοτικές πιέσεις σχετικά με τη γενική απεργία στις 28 Φλεβάρη και κάθε κινητοποίηση. Η μάχη για άσυλο, χαρτιά, σύνορα ανοιχτά ενάντια σε κυβερνήσεις, φασίστες και αφεντικά, θα είναι κεντρική στις 22 Μάρτη.

Α.Β.

Κατακραυγή για την επίθεση στον Συνήγορο του Πολίτη

Μεγάλες αντιδράσεις προκάλεσε η λυσσαλέα επίθεση του Υπουργείου Ναυτιλίας κατά του Συνήγορου του Πολίτη για το πόρισμά του για το ναυάγιο της Πύλου με το οποίο αναδεικνύει τις ευθύνες της ηγεσίας του Λιμενικού -επίθεση που ενίσχυσαν τις επόμενες μέρες με προκλητικές δηλώσεις και άρθρα ο δικηγόρος υπεράσπισης των λιμενικών και η υφυπουργός Μετανάστευσης Σ. Βούλτεψη.

Ανακοινώσεις καταδίκης της κυβερνητικής επίθεσης κυκλοφόρησαν η ΚΕΕΡΦΑ, η Εναλλακτική Παρέμβαση-Δικηγορική Ανατροπή, το Δίκτυο Δράσης Κοινωνικών Λειτουργιών κ.α. καθώς και το ίδιο το Σωματείο Εργαζόμενων στον Συνήγορο του Πολίτη. Το τελευταίο μάλιστα αποφάσισε να προχωρήσει και στη διοργάνωση εκδήλωσης στήριξης του έργου και του ρόλου της Ανεξάρτητης Αρχής.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωσή του: «Το Σωματείο Εργαζομένων στον Συνήγορο του Πολίτη εκφράζει την έντονη ανησυχία και την κατηγορηματική του αντίθεση στις επιθέσεις που δέχεται η Ανεξάρτητη Αρχή για το πρόσφατο πόρισμά της σχετικά με το πολύνεκρο ναυάγιο της Πύλου.

Οι πρωτοφανείς δημόσιες δηλώσεις και ανακοινώσεις κρατικών φορέων, όπως το Υπουργείο Ναυτιλίας, δεν περιορίζονται σε κριτική για το περιεχόμενο του πόρισματος, αλλά επιχειρούν να πλήξουν ευθέως τη θεσμική υπόσταση, την ανεξαρτησία και την αξιοπιστία της Αρχής. Τέτοιου τύπου δηλώσεις και ανακοινώσεις δεν περιποιοούν τιμή στη θεμελιώδη αρχή του κράτους δικαίου, στο πλαίσιο της οποίας όλες οι δημόσιες εξουσίες πρέπει πάντοτε να ενεργούν εντός των ορίων που καθορίζει ο νόμος.

Μέσα από την πολυετή δράση της, η συνταγματικά κατοχυρωμένη Αρχή έχει αναδείξει σειρά ζητημάτων, υπηρετώντας τη θεσμική ανεξαρτησία ώστε να επιτελεί το απαιτητικό έργο και την υψηλή αποστολή της. Σε μια ευνομούμενη πολιτεία, η ανεξαρτησία προστατεύεται και ενισχύεται, δεν υπονομεύεται ούτε λαιδο-

ρείται. Η απαξίωση που διαφαίνεται στην ανακοίνωση του Υπουργείου Ναυτιλίας και η στρέβλωση των πραγματικών γεγονότων και ευρημάτων που οδήγησαν στη σύνταξη του σχετικού πορίσματος, δεν είναι προς όφελος της Δημοκρατίας και συνεπώς τέτοιου τύπου ανακοινώσεις δημιουργούν μεγαλύτερο έλλειμμα εμπιστοσύνης των πολιτών προς το Κράτος και τη Δημόσια Διοίκηση.

Η ανακοίνωση του Υπουργείου Ναυτιλίας αποτελεί ευθεία βολή στο έργο των Ανεξάρτητων Αρχών. Δεν θίγει μόνο τους εργαζόμενους στον Συνήγορο του Πολίτη και τις Ανεξάρτητες Αρχές, αλλά και κάθε πολίτη, ως ενεργό μέλος της κοινωνίας. Οι επιθέσεις αυτές εντάσσονται σε ένα ευρύτερο κλίμα δυσaráσκειας για το ανέλεγκτο της κρατικής δράσης, το οποίο εντείνεται από την αργή πρόοδο των ερευνών για το δυστύχημα των Τεμπών και τις κατηγορίες περί ενδεχόμενης συγκάλυψης.

Αντί να αξιοποιούνται τα ευρήματα τέτοιων πορισμάτων για τη βελτίωση της κρατικής λειτουργίας, παρατηρούμε στοχοποίηση και υπονόμηση των θεσμών που τα αναδεικνύουν. Οι επιθέσεις που δέχεται σήμερα η Αρχή για το πόρισμά της σχετικά με το ναυάγιο της Πύλου, εντάσσονται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο απαξίωσης και υπονόμησης των Ανεξάρτητων Αρχών, όπως καταγράφηκε και σε περιπτώσεις που αφορούν την ΑΔΑΕ, την ΑΠΔΠΧ και το ΑΣΕΠ...

Η υπεράσπιση της Αρχής και του έργου της δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους σε αυτήν, αλλά κάθε πολίτη που απαιτεί Διαφάνεια, Λογοδοσία και Δικαιοσύνη. Η σιωπή απέναντι σε τέτοιες επιθέσεις ισοδυναμεί με αποδοχή και ανοίγει τον δρόμο για περαιτέρω αποδυνάμωση θεσμών που αποτελούν θεμέλια του κράτους δικαίου.

Καλούμε τα κόμματα, όλους τους δημοκρατικούς φορείς, τα σωματεία, την κοινωνία των πολιτών και κάθε ευαισθητοποιημένο πολίτη να στηρίξουν την ανεξαρτησία της Ανεξάρτητης Αρχής Συνήγορος του Πολίτη, καθώς και όλων των Ανεξάρτητων Αρχών που συστηματικά βάλλονται και υπονομεύεται ο ρόλος τους, ως ανεξάρτητοι ελεγκτές της κρατικής δράσης και θεσμικά αντίβαρα στο πλαίσιο του κράτους δικαίου.

Σε ένδειξη διαμαρτυρίας, καλούμε σε συμμετοχή στην εξαγγελθείσα απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 28/2, για το δυστύχημα των Τεμπών, αναδεικνύοντας την ανάγκη υπεράσπισης της Διαφάνειας, της Δικαιοσύνης και της Θεσμικής Ανεξαρτησίας».

ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α.

Κάθε αναγνωστέο και ένα πετραδάκι στο ψηφιδωτό της ναζιστικής οργάνωσης

Στη φάση των αναγνωστέων εγγράφων μπήκε από την περασμένη εβδομάδα η δευτεροβάθμια δίκη της Χρυσής Αυγής. Το πρώτο στάδιο είναι η εξέταση όλων των αποδεικτικών στοιχείων που περιλαμβάνονται στη δικογραφία. Το δεύτερο είναι η εξέταση του επιπλέον αποδεικτικού υλικού εκ μέρους της Πολιτικής Αγωγής που θα ενισχύει το κατηγορητήριο. Και το τρίτο είναι η εξέταση του υπερασπιστικού υλικού εκ μέρους των δικηγόρων των χρυσαυγιτών που θα προσπαθεί να το αποδομήσει.

Ξεκινώντας από τη δικογραφία, μέσα σε τρεις συνεδριάσεις τη Δευτέρα 10, την Τρίτη 11 και την Πέμπτη 13 Φλεβάρη (139η-141η δικάσιμες), το δικαστήριο διάβασε όλα τα έντυπα έγγραφα (με πολύ μικρές παραλείψεις) που περιλαμβάνονται στα 438 αναγνωστέα της εισαγγελίας. Πρόκειται συνοπτικά για:

Αστυνομικές αναφορές και σήματα, ιατρικές εκθέσεις, περιγραφές τηλεφωνικών συνομιλιών και πολλά ακόμα στοιχεία από τις επιθέσεις που συνεκδικάζονται (δολοφονία Φύσσα, απόπειρα ανθρωποκτονίας Αμπουζίντ Εμπάρακ). Δικαστικές αποφάσεις, ιατρικές γνωματεύσεις, αποτελέσματα ερευνών και άλλα κρίσιμα στοιχεία από τις επιθέσεις που έχουν συσχετιστεί με τη Χρυσή Αυγή (παλιότερες από τη δεκαετία του '90 και νεότερες από το 2008 μέχρι το 2013 αλλά και μετά). Αναφορές με τα ευρήματα σε οχήματα και σπίτια κατηγορουμένων καθώς και σε τοπικά γραφεία της οργάνωσης. Υλικό που παρέδωσαν μια σειρά μάρτυρες, θύματα, αυτόπτες, ερευνητές, δημοσιογράφοι, πρώην μέλη της ΧΑ κ.α. Ψηφίσματα φορέων, αποφάσεις σωματείων, εκθέσεις ανεξάρτητων αρχών.

Τηλεφωνικές κλήσεις

Κάθε ένα έγγραφο πρόσθετε και από ένα πετραδάκι στο ψηφιδωτό της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης. Από τη δολοφονία Φύσσα, αξίζει να αναφερθεί το αρχείο των τηλεφωνικών κλήσεων των χρυσαυγιτών εκείνο το βράδυ που δείχνει πώς μέσα σε 55 λεπτά το τάγμα εφόδου ενημερώθηκε, συγκροτήθηκε και εξαπέλυσε τη δολοφονική του επίθεση υπό την πλήρη γνώση και έγκριση της ηγεσίας. Ή η ιατροδικαστική έκθεση του επαγγελματικά μαχαιρωμένου Φύσσα σε αντίθεση με αυτή του Ρουπακιά που δεν είχε ούτε μια γρατζουνιά.

Από την απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά του Αμπουζίντ Εμπάρακ, αξίζει να αναφερθεί η ιατροδικαστική έκθεση με τα άγρια χτυπήματα στο κεφάλι του θύματος που από τύχη δεν κατέστησαν δολοφονικά. Αντίστοιχα, από τις συσχετισμένες υποθέσεις, η ιατροδικαστική έκθεση του δολοφονημένου με επτά μαχαιριές μετανάστη εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν ή το έγγραφο που επιβεβαίωνε ότι στην επίθεση στον κοινωνικό χώρο «Συνεργείο» στην Ηλιούπολη ο Λαγός πήγε με το βουλευτικό του αυτοκίνητο.

Από τα ευρήματα σε σπίτια και αυτοκίνητα, αξίζει να αναφερθεί ο όγκος των όπλων και άλλων δολοφονικών εργαλείων που κατείχαν όχι μόνο τα μέλη των ταγμάτων εφόδου και τα στελέχη της οργάνωσης αλλά και η ηγεσία. Επίσης οι κάρτες με το σήμα της Χρυσής Αυγής και τις θέσεις που κατείχαν υπό την έγκριση της «κεντρικής διοίκησης» μια σειρά κατηγορούμενοι, ανάμεσά τους και η μία αστυνομικός, αλλά και τα δεκάδες ντοκουμέντα που επιβεβαιώνουν τη ναζιστική ιδεολογία της.

Μετά την ανάγνωση των εγγράφων κι ενώ στο μεταξύ ετοιμάστηκε ο κατάλληλος υλικοτεχνικός εξοπλισμός, τη Δευτέρα 17 Φλεβάρη (142η δικάσιμος) ήταν προγραμματισμένο να ξεκινήσει και η προβολή του οπτικοακουστικού υλικού που τα συνοδεύει: δηλαδή των βίντεο, των ηχητικών και των φωτογραφιών από κάμερες ασφαλείας, άρσεις τηλεφωνικών απορρήτων, ιστολόγια και σκληρούς δίσκους των χρυσαυγιτών. Τελικά, λόγω προβλήματος υγείας μέλους της σύνθεσης της έδρας, η δίκη θα συνεχιστεί την Παρασκευή 21 Φλεβάρη. Το οπτικοακουστικό υλικό θα δώσει την πλήρη εικόνα της ναζιστικής συγκρότησης και δολοφονικής δράσης της οργάνωσης.

Λένα Βερδέ

Επόμενες δικάσιμοι

Φλεβάρης: 21, 24, 25, 27/2

Μάρτης: 6, 12, 13, 18, 21, 24, 26, 27/3

Μεγάλο αγώνα ενάντια στα σχέδια για επανεκκίνηση της καταστροφικής εξόρυξης αντιμονίου δίνουν οι κάτοικοι της Χίου τους τελευταίους μήνες. Συλλογικές, φορείς, πολιτικές οργανώσεις και συνδικάτα της Χίου καλούν σε παγκιακό συλλαλητήριο την Τετάρτη 19/2 στις 12:00 στην πλατεία Βουνακίου, με αφορμή τη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου.

Το αντιμόνιο είναι ένα ορυκτό με πληθώρα χρήσεων στην παραγωγή, ανάμεσα σε αυτές οι χρήσεις του στην πολεμική βιομηχανία, την αυτοκινητοβιομηχανία και τη βιομηχανία ηλεκτρονικών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρησιμοποιεί 100% εισαγόμενο αντιμόνιο και στον Κανονισμό 2024/1252 του Ευρωκοινοβουλίου που εκδόθηκε τον Απρίλη του 2024, το κατηγοριοποίησε στις “κρίσιμες πρώτες ύλες”. Σκοπός του κανονισμού είναι να θέσει το πλαίσιο ώστε να διευκολυνθούν επενδύσεις στην εξόρυξη του αντιμονίου.

Πράγματι, τον Ιούλιο του 2024 η υφυπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας **Αλεξάνδρα Σδούκου** επισκέφθηκε τη Χίο μαζί με κλιμάκιο του ΥΠΕΝ για να επιθεωρήσει τα εγκαταλελειμμένα μεταλλεία της βόρειας Χίου από την εταιρεία και να συζητήσει για τις “προοπτικές” της εκμετάλλευσης του κοιτάσματος αντιμονίου. Όπως δήλωσε, το κοιτάσμα “μπορεί να δώσει την ευκαιρία στο νησί να πρωταγωνιστήσει σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μέσω της αξιοποίησής του”. Μαζί της φυσικά ο γενικός διευθυντής του Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων, ο οποίος επίσης υποστήριξε το σχέδιο.

Το ΥΠΕΝ προκήρυξε διεθνή διαγωνισμό έρευνας και εξόρυξης αντιμονίου, η πρώτη φάση του οποίου

ΧΙΟΣ Αγώνας ενάντια στα κυβερνητικά-επιχειρηματικά σχέδια εξόρυξης αντιμονίου

προορίζεται να ολοκληρωθεί στις 10 Μάρτη με την υποβολή μη δεσμευτικών προσφορών, ενώ η δεύτερη φάση για την υποβολή δεσμευτικών προσφορών και την εκμίσθωση δικαιωμάτων έρευνας και εκμετάλλευσης σχεδιάζεται για το δεύτερο τρίμηνο του 2025.

Φριχτή ιστορία

Το υπουργείο αγνοεί επιδεικτικά τις αντιδράσεις των κατοίκων όλους τους τελευταίους μήνες. Οι κάτοικοι που γνωρίζουν από πρώτο χέρι τη φριχτή ιστορία του αντιμονίου στο νησί, έχουν οργανώσει συγκεντρώσεις, συναυλίες, ανοιχτές συζητήσεις, παρεμβάσεις σε διαβουλεύσεις, συγκέντρωση χιλιάδων υπογραφών κ.α.

Το αντιμόνιο είναι τοξικό για τον ανθρώπινο οργανισμό και το περιβάλλον. Σύμφωνα με τον γιατρό **Δ.**

Μπελέγρη: “Η αύξηση των ανθρώπινων παρεμβάσεων (εξορύξεις, βιομηχανία, εκπομπές οχημάτων, κατακράτηση σε εδάφη), ως αποτέλεσμα της ζήτησης, έχουν οδηγήσει σε αύξηση του Αντιμονίου στο περιβάλλον. Τα απόβλητα από την εξόρυξη του μπορεί να γίνουν επικίνδυνα για

ΟΛΗ Η ΧΙΟΣ ΜΙΑ ΓΡΟΘΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ

τη Δημόσια Υγεία, όταν ενσωματωθούν στην τροφική αλυσίδα. Το αντιμόνιο είναι δυνητικά δηλητηριώδες και καρκινογόνο για τον άνθρωπο και μπορεί να προκαλέσει βλάβες στο Κεντρικό Νευρικό Σύστημα και τα ζωτικά όργανα”. Ο **Ν. Μπελαβίλας**, καθηγητής ΕΜΠ, τονίζει επίσης

μάλιστα αναφέρει ο συγγραφέας **Γιάννης Μακρινδάκης** είπε προκλητικά “για ένα κρινάκι και μια σαύρα δεν αφήνετε την περιοχή να αναπτυχθεί”, ενώ απειλήσε ότι ο δήμος θα κινηθεί νομικά αν χρειαστεί.

Οι αντιδράσεις των κατοίκων και των φορέων της περιοχής όμως

έχουν φέρει αποτέλεσμα. Λίγο μετά την διαβούλευση για τις περιοχές Natura, σε συνέντευξή του στην εφημερίδα “Πολίτης”, ο δήμαρχος Χίου έκανε στροφή, λέγοντας ότι ο διαγωνισμός για την εξόρυξη ξεκίνησε χωρίς να έχουν γνωμοδοτήσει οι θεσμικοί φορείς, όπως το Πολυτεχνείο και η Ιατρική Σχολή για να “γνωρίζουμε με ακρίβεια τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις”. Οι κάτοικοι της Χίου ωστόσο δεν χρειάζονται τις γνωμοδοτήσεις. Ήδη γνωρίζουν τις επιπτώσεις και δεν πείθονται για τα υποτιθέμενα οφέλη της επένδυσης. Δεν είναι διετεθειμένοι/ες να καταστρέψουν το νησί, την υγεία τους και τη φυσική ομορφιά του όρους της Αμανής για χάρη της πολεμικής βιομηχανίας και του ανταγωνισμού της ΕΕ με τους εξαγωγείς των ορυκτών. Η σκιά που σκεπάζει τον εγκαταλελειμμένο οικισμό των μεταλλωρύχων θυμίζει άλλωστε τι σημαίνει τα κέρδη τους πάνω από τις ζωές μας.

Ανάμεσα στους φορείς που έχουν πάρει θέση ενάντια στην εξόρυξη είναι ο Ιατρικός Σύλλογος Χίου, η ΝΕ του ΤΕΕ Χίου, ο ΔΣ Χίου, ο Παγκιακός Σύλλογος Ατόμων με Αναπηρία, η Ένωση Μαστιχοπαραγωγών, όλες οι παρατάξεις της αντιπολίτευσης, η Λαϊκή Συνέλευση Βολισσού, η Πρωτοβουλία Κατοίκων Αμανής, ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών, το Σωματείο Συνταξιούχων Ναυτικών Βροντάδου, η ΝΤ Χίου της ΑΔΕΔΥ, η Κοινότητα Λαγκαδάς, οι πρόεδροι των κοινοτήτων Χαλκειούς, Καμποχώρων και Ποταμιάς. Ψήφισμα στήριξης έχει βγάλει και ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Σάμου, ενώ 3.000 κάτοικοι του νησιού που έχουν υπογράψει τη σχετική καμπάνια.

Αφροδίτη Φράγκου

Έγκλημα με σκοτεινό παρελθόν

Η εξόρυξη αντιμονίου στη Χίο έχει μια μακρική και σκοτεινή ιστορία. Τα κοιτάσματα εντοπίστηκαν στη βόρεια Χίο στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα και η εξόρυξή του ξεκίνησε με σκοπό την εξαγωγή του στην Ευρώπη. Στα τέλη του αιώνα ιδρύεται η *Societe Anonyme des Mines de Keramos*, η οποία φέρνει εξοπλισμό και μηχανήματα, στήνει υποδομές και απασχολεί πάνω από 300 εργάτες. Η έπαυλη του διευθυντή βρίσκεται δίπλα στη θάλασσα, ενώ κυρίως μετανάστες εργάτες (από γύρω νησιά αλλά και από Μαυροβούνιο, Αρμενία και Ιταλία) έχουν τις μικρές κατοικίες τους κοντά στα μεταλλεία του Κεράμου. Εκτός από την εξόρυξη, γινόταν χειροδιαλογή και σε αυτή δούλευαν ηλικιωμένοι, γυναίκες και παιδιά.

Η δραστηριότητα της εταιρίας διακόπηκε το 1908 και η εξόρυξη σταμάτησε μέχρι το 1948 που άρχισε το νέο “Ελ Ντοράντο” -μια διεθνής μεταλλευτική κούρσα για διάφορα ορυκτά και την κερδοσκοπία που τη συνόδεψε. Αυτή τη φορά την εξόρυξη εκμεταλλεύεται η “Ελληνι-

καί Μεταλλευτικά Επιχειρήσεις” του ομίλου Μποδοσάκη-Αθανασιάδη. Τα μεταλλεία έχουν νέο εξοπλισμό, ανανεωμένες εγκαταστάσεις και κυρίως νέο αγοραστή του ορυκτού, την αμερικάνικη πολεμική βιομηχανία. Οι εργάτες ζούσαν σε δυο κοντινούς οικισμούς, τον Κεράμο και τον Λαρδάτο.

Επικίνδυνες συνθήκες

Οι συνθήκες εργασίας ήταν επικίνδυνες: πέρα από την τοξικότητα του ίδιου του αντιμονίου, ο νέος εξοπλισμός είχε σαν αποτέλεσμα την εντατικοποίηση της δουλειάς και την έκθεση των μεταλλωρύχων σε μεγάλες ποσότητες σκόνης για πάρα πολλές ώρες τη μέρα. Οι λεγόμενες “επαγγελματικές νόσοι” περιλάμβαναν μεταξύ άλλων και την πνευμονοκονίαση. Δεν δίνονταν στους εργάτες μέσα προστασίας, ούτε οδηγίες, ενώ τα εργατικά ατυχήματα ήταν συχνά.

Τα μεταλλεία δούλευαν 4 χρόνια και σταμάτησαν λόγω πτώσης της κερδοφορίας, αφού

Πλάκα στον Κεράμο που θυμίζει την απληστία των κερδοσκόπων

όμως είχαν εξαγει 14 χιλιάδες τόνους που είχαν μοσχοπουλήσει. Ο άμεσος απολογισμός αυτής της περιόδου ήταν 24 νεκροί, των οποίων οι οικογένειες δεν αποζημιώθηκαν -ο όμιλος έκανε πως δεν ήξερε τα αίτια του θανάτου τους. Αργότερα, μετά από έγγραφη καταγγελία, εξετάστηκαν άλλοι 168 εργάτες που νοσούσαν και αναγκάστηκε το κράτος να δώσει

αναπηρικές συντάξεις. Σήμερα ο Κεράμος είναι οικισμός-φάντασμα, ενώ μια πλάκα-κενοτάφιο που αναρτήθηκε το 2004 με τα ονόματα των νεκρών θυμίζει την απληστία και την ατιμωρησία των κερδοσκόπων των εξορύξεων.

• Πληροφορίες και φωτογραφία από το ντοκιμαντέρ “Μεταλλεία Αντιμονίου – Κεράμος Χίου” της Έλενας Καλογρίδου.

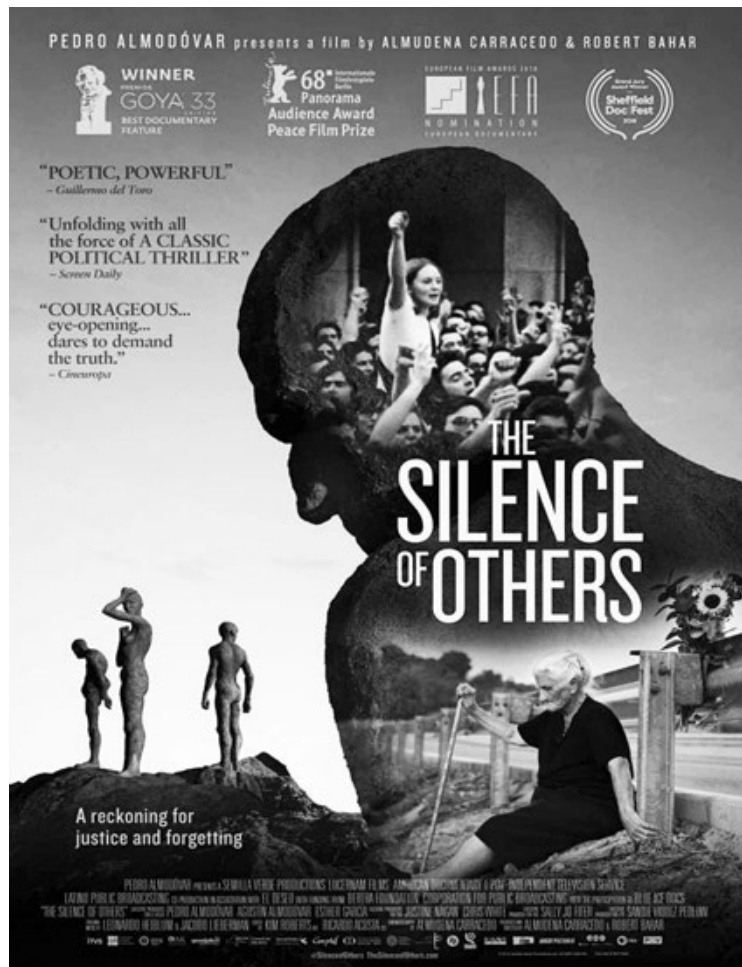
Οι αγώνες για δικαιοσύνη έχουν παράδοση

Είναι μέρες που το αίτημα για Δικαιοσύνη εκφράζει εκατομμύρια ανθρώπους. Δικαιοσύνη για τα Τέμπη, δικαιοσύνη για την Πύλο, δικαιοσύνη για την Παλαιστίνη, δικαιοσύνη για τις γυναικοκτονίες. Δεν υπήρχε καλύτερη περίοδος για το CineDoc από αυτή που επέλεξε να προβάλει το σπουδαίο ντοκιμαντέρ «Η Σιωπή των Άλλων» σε Αθήνα, Βόλο και Θεσσαλονίκη.

Η πολυβραβευμένη ταινία σε σκηνοθεσία των Αλμουδένα Καρασέντο και Ρόμπερτ Μπάχαρ και σε παραγωγή του Πέδρο Αλμοδόβαρ, καταγράφει τις γενναίες προσπάθειες μιας ομάδας δικηγόρων να απονεμηθεί Δικαιοσύνη για τα εγκλήματα της 40χρονης δικατορίας του Φράνκο στην Ισπανία. Έχουν μαζί τους τα θύματα των βασανιστηρίων, συγγενείς εκτελεσμένων, μάνες εξαφανισμένων παιδιών κι ένα ολόκληρο κίνημα που δεν θέλει να ξεχάσει. Έχουν απέναντί τους το ισπανικό κράτος που έχει φροντίσει να νομοθετηθεί η λήθη.

Το 1977, δύο χρόνια μετά τον θάνατο του Φράνκο το ισπανικό κοινοβούλιο ψήφισε τον Νόμο της Αμνηστίας. Από τη μια απελευθέρωνε τους πολιτικούς κρατούμενους από τα κολαστήρια των φρανκικών φυλακών. Από την άλλη εξασφάλιζε τη διαχρονική ατιμωρησία όλων των καθαρμάτων που βασάνισαν και σκότωσαν εκατοντάδες χιλιάδες άντρες και γυναίκες, για λογαριασμό της φασιστικής δικτατορίας. Οι περισσότεροι συνέχισαν την καριέρα τους στον κρατικό μηχανισμό της μεταφρανκικής δημοκρατίας.

Την ίδια στιγμή τα θύματα των φριχτών βασανιστηρίων ήταν αναγκασμένα να ζουν σε διπλανά σπίτια με τους βασανιστές τους. Τα παιδιά να θρηνούν πάνω από μαζικούς τάφους, αποκλείοντάς τους κάθε δυνατότητα ταυτοπι-

σης των οστών των γονιών τους. Οι μάνες του σκανδάλου των «κλεμμένων παιδιών» - των βρεφών που κλάπηκαν από το καθεστώς αμέσως μετά τη γέννα - να αγνοούν για δεκαετίες την τύχη των παιδιών τους. Και το κράτος να τους λέει “Μη σκαλίζετε τα παλιά - Κοιτάχτε μπροστά”.

Μαρτυρίες

Τριάντα τρία χρόνια μετά δικηγόροι κι αντιδικτατορικοί αγωνιστές ξεκινούν έναν μεγάλο αγώνα. Προσφεύγουν σε μια Αργεντινά δικαστή, διατεθειμένη να τους ακούσει. Για έξι χρόνια οι σκηνοθέτες καταγράφουν βήμα - βήμα αυτό που ξεκίνησε από λίγους και μετατράπηκε σε ολόκληρο κίνημα. Από τα πρώτα μαζέματα της ομάδας και το ξεδίπλωμα της καμπάνιας με εκδηλώσεις και διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα, μέχρι τις πρώτες συλλήψεις βασανιστών. «Όταν ξεκινήσαμε τα γυρίσματα της διαδικασίας της αγωγής της Αργεντινής το 2012, η οποία αμφισβήτησε αυτό το status-quo, λίγοι πίστευαν ότι θα άλλαζε κάτι» σημειώνουν οι δημιουργοί της ταινίας. «Αλλά καθώς κινηματογραφούσαμε εκείνες τις πρώτες συ-

ναντήσεις, μπορούσαμε να δούμε ότι η αγωγή αυτή δημιουργούσε κάτι ζωτικής σημασίας, που οδήγησε σε εκατοντάδες μαρτυρίες από όλη την Ισπανία. Καθώς ο αριθμός των μαρτυριών κορυφώθηκε, δημιουργήθηκε ένα πειστικό επιχείρημα για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, για τα οποία έπρεπε να αποδοθεί δικαιοσύνη σε διεθνές επίπεδο».

Μια ταινία που αξίζει να τη δουν όλοι και όλες που επιμένουν να παλεύουν για δικαιοσύνη ενάντια στους σημερινούς δολοφόνους εκεί πάνω.

Στέλιος Μιχαηλίδης

- Οι προβολές θα πραγματοποιηθούν με την υποστήριξη του Ινστιτούτου Θεβάντες της Αθήνας και σε συνεργασία με τις Ομάδες Προφορικής Ιστορίας (ΟΠΙ) στα εξής σημεία:
Αθήνα - Γαλλικό Ινστιτούτο - Πρεμιέρα: Πέμπτη 20/2, 8μμ
Κινηματογράφος Δαναός, Κυριακή 23/2, 4μμ
Θεσσαλονίκη - Αίθουσα «Σταύρος Τορνές», Τετάρτη 19/2, 6:45μμ
Βόλος - Πολιτιστικό Κέντρο Νέας Ιωνίας -Σάββατο 15/3, 8μμ

Χαιρετισμός του ΣΕΚ στο ιδρυτικό συνέδριο της “Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης”

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Χαιρετίζουμε το Συνεδριό σας για τη συγκρότηση Κομμουνιστικής Οργάνωσης. Έρχεται σε μια στιγμή κατά την οποία η πολύπλευρη κρίση του καπιταλισμού δημιουργεί συνθήκες βαρβαρότητας αλλά και δυνατότητες εξεγέρσεων και επαναστάσεων. Η παρέμβαση της επαναστατικής Αριστεράς είναι καθοριστική για να γείρει η πλάστιγγα στην επανάσταση.

Από την Αμερική του Τραμπ, μέχρι την καρδιά της ΕΕ, οι κυβερνήσεις βρίσκονται αντιμέτωπες με πτωτικούς ρυθμούς ανάπτυξης και τον κίνδυνο μιας νέας κρίσης χρέους που, μαζί με τους αγώνες και τις αντιστάσεις των εργατών και της νεολαίας, τροφοδοτούν την πολιτική κρίση και αστάθεια. Αποσταθεροποιητικά λειτουργούν η κλιματική καταστροφή, η κλιμάκωση του εμπορικού πολέμου και η όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών από την Ασία και τον Ειρηνικό μέχρι την Ουκρανία και τη Μέση Ανατολή. Η Παλαιστινιακή Αντίσταση δεν λυγίζει και το παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης πιέζει τους ιμπεριαλιστές και όλα τα αραβικά φιλοδουτικά καθεστώτα.

Η λαϊκή έκρηξη οργής για το έγκλημα στα Τέμπη έχει τρομοκρατήσει την κυβέρνηση της ΝΔ, και την κυρίαρχη τάξη, ότι γυρίζουμε πίσω στα χρόνια της αντίστασης στα Μνημόνια, με τις «πλατείες» και τις απεργίες που διέλυσαν τον παλιό δικομματισμό ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Η μετατροπή της μαζικής οργής σε οργανωμένο κίνημα στους χώρους δουλειάς είναι το κλειδί για να φτάσουμε στη νίκη. Η νεολαία με το δικό της ξεσηκωμό βοηθάει σε αυτή την κατεύθυνση. Για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της ΝΔ και η συνέχεια να μην είναι η επανάληψη των αδιεξόδων του κοινοβουλευτικού δρόμου, από ακόμα πιο δεξιά αφετηρία, αλλά ένα κίνημα που θα επιβάλλει τα αιτήματά του με τη δική του δύναμη, θα ανοίγει το δρόμο για τον εργατικό έλεγχο και δημοκρατία σε όλη την κοινωνία.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το Μέτωπο στο οποίο βρισκόμαστε μαζί από τη δημιουργία του, μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά σε αυτή την κατεύθυνση. Πρωτοστατώντας σε όλα τα μέτωπα της πάλης, αιχμηρά πολιτικά αλλά και ενωτικά. Από την απεργιακή κλιμάκωση μέχρι τη σύγκρουση με τον κρατικό ρατσισμό που συγκαλύπτει εγκλήματα όπως της Πύλου και τον σεξισμό της άρχουσας τάξης, όταν ο Μητσοτάκης υιοθετεί τις τρανοφοβικές υστερίες του Τραμπ. Ήδη τις επόμενες βδομάδες έχουμε μπροστά μας σταθμούς σε αυτά τα μέτωπα: η πανεργατική απεργία στις 28 Φλεβάρη, η απεργιακή 8 Μάρτη, η 22 Μάρτη παγκόσμια μέρα ενάντια στον ρατσισμό και την φασιστική απειλή.

Πρωτοστατώντας στην προβολή του εργατικού μεταβατικού αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Για κρατικοποίηση, χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο από τις συγκοινωνίες, μέχρι την ενέργεια και τις τράπεζες, την Παιδεία και την Υγεία. Διεθνιστική ρήξη με την ΕΕ, σταμάτημα των εξοπλισμών, ανοιχτά σύνορα, είναι αιτήματα που αναδεικνύουν οι αγώνες και η δύναμη της τάξης.

Η συγκυρία δίνει τη δυνατότητα και επιβάλλει το καθήκον να επιμείνουμε ότι η στρατηγική της επανάστασης δεν είναι υπόσχεση για το μέλλον αλλά γενικεύει και δίνει προοπτική στις διεκδικήσεις και τις εμπειρίες του κόσμου που παλεύει σήμερα ενάντια στη βαρβαρότητα του καπιταλισμού. Να συνεργαστούμε στις μάχες με τον αριστερό κόσμο που αφήνουν ακάλυπτο οι ρεφορμιστικές ηγεσίες και να πάρουμε πιο θαρρετά και επίμονα πρωτοβουλίες για τη συσπείρωση του δυναμικού της ριζοσπαστικής, ανατρεπτικής Αριστεράς. Πάνω σε τέτοιες βάσεις χτίζουμε την Αριστερά της επανάστασης και του Σοσιαλισμού για να φτάσουμε στην πιο μεγάλη νίκη.

Ευχόμαστε το συνέδριό σας να αποτελέσει μια σημαντική συμβολή και τομή προς αυτή την κατεύθυνση.

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ)

Ιδρυτικό συνέδριο της οργάνωσης “Κομμουνιστική Απελευθέρωση”. Φωτό: Πριν

Διαβάστε επίσης

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ **STOP** στις απολύσεις

Στάση εργασίας και διαδήλωση στη γειτονιά έκαναν οι εργαζόμενοι του Δήμου Βριλησίων την Παρασκευή 14/2 ενάντια στις απολύσεις δεκάδων συμβασιούχων.

Η Π.Φ. εργαζόμενη στο δήμο Βριλησίων εξηγεί τους λόγους της κινητοποίησης: «Διώχνουν ανθρώπους που εργάζονται στην Ειδική Αγωγή. Πολλοί από αυτούς δουλεύουν ακόμα και 10 χρόνια. Τα Βριλήσσια έχουν μια υπηρεσία με ανθρώπους εξειδικευμένους σε αυτόν τον τομέα, από την οποία εξυπηρετούνται πολλά άτομα με αναπηρίες. ΚΔΑΠ ΑμεΑ Κρίκος λέγεται. Ο Βορίδης έχει δώσει την κατεύθυνση στους δημάρχους να κάνουν έφεση στις αποφάσεις

14/2, Διαδήλωση των εργαζόμενων στο Δήμο Βριλησίων. Φωτό: Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

που δικαιώνουν τους συμβασιούχους και παραμένουν στη δουλειά. Τώρα στοχεύει στην απόλυση των συμβασιούχων από το ΚΔΑΠ ΑμεΑ Κρίκος και θα ακολουθήσουν οι συνάδελφοι κόβιντ.

Απέναντι σε αυτή την επίθεση το σωματείο εργαζομένων έχει προχωρήσει σε κινη-

τοποιήσεις. Μία πριν 15 μέρες που ήταν πολύ μαζική παρά την καταρακτώδη βροχή που έπεφτε και μία την περασμένη Παρασκευή. Την Τετάρτη 19/2 το σωματείο θα πραγματοποιήσει νέα συγκέντρωση-συνέλευση εργαζομένων για να αποφασίσουμε τα επόμενα βήματα».

ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ

Μετά τη διάλυση που έφερε το νέο εφημεριακό καθεστώς στα νοσοκομεία της Αττικής, θέλουν να εφαρμόσουν αυτή την “επιτυχία” και στα Κέντρα Υγείας. Για να διαλυθεί σε όλες τις βαθμίδες η πολύ σημαντική τακτική λειτουργία των δομών της Υγείας και να χαριστεί όλη στους ιδιώτες. Η προσπάθεια να εφαρμοστεί αυξημένο ωράριο λειτουργίας στα ΚΥ Αμαρουσίου και Καλλιθέας έχει ξεσηκώσει τους εργαζόμενους που αντιστέκονται με απεργιακές κινητοποιήσεις. Ο Τρύφωνας Τρυφουλτσάνης, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων της Α’ και Β’ ΥΠΕ εξηγεί στην Εργατική Αλληλεγγύη γιατί αυτό το νέο μέτρο πέρα από παράτυπο είναι και καταστροφικό για την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας:

«Η διοικήτρια της 1ης ΥΠΕ αποφάσισε να τροποποιήσει τη λειτουργία των Κέντρων Υγείας Καλλιθέας και Αμαρουσίου με αύξηση ωραρίου λειτουργίας αυτών των ΚΥ. Αυτό δεν είναι στην αρμοδιότητά της. Ο στόχος είναι υποτίθεται η αποσυμφόρηση των νοσοκομείων που δέχονται μεγάλο όγκο περιστατικών. Αλλά δεν μπορεί να γίνει αυτό χωρίς προσλήψεις εργαζομένων.

Μας είχαν υποσχεθεί -και με έγγραφο- ότι θα προσληφθούν 150 εργαζόμενοι στην Α’ και Β’ Υγειονομική Περιφέρεια, μετά από διαμαρτυρία που είχαμε κάνει στο Υπουργείο απαιτώντας προσλήψεις για να καλυφθούν τα κενά. Τώρα ξεκινούν την εφαρμογή αυτού του μέτρου με το υπάρχον προσωπικό και με μπαλώματα από μετακινήσεις από άλλα ΚΥ με αποτέλεσμα να δημιουργούνται δυσλειτουργίες.

Οι ασθενείς διαμαρτύρονται γιατί χάνουν τα τακτικά τους ραντεβού και μετά δυσκολεύονται να τα επαναπρογραμματίσουν. Συμφωνούμε στην αύξηση του ωραρίου για να στηρίξει η Πρωτοβάθμια τα νοσοκομεία, αλλά με προϋπόθεση ότι έχουμε το αντίστοιχο προσωπικό και ότι είναι υπουργική απόφαση, όπως πρέπει να είναι, και όχι απλά της διοικήτριας της Α’ ΥΠΕ.

Γι’ αυτό ο Σύλλογός μας προχώρησε στην κήρυξη των απεργιακών κινητοποιήσεων με την κάλυψη της ΠΟΕΔΗΝ. Την Παρασκευή 14/2 στο Μαρούσι συμμετείχαν εργαζόμενοι του Κέντρου Υγείας, δημοτικές παρατάξεις, συνταξιούχοι και αλληλέγγυος κόσμος από τη γειτονιά. Παράσταση διαμαρτυρίας με ομιλίες έγιναν έξω από το ΚΥ, ακολούθησε πορεία στο Κέντρο του Μαρουσίου και στην Ερμού και ξαναγυρίσαμε πίσω. Η συνέχεια θα δοθεί στην πανεργατική απεργία στις 28/2».

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Την προηγούμενη εβδομάδα έγιναν εκλογές για την ανάδειξη εκπροσώπων των εργαζομένων στο ΔΣ του Νομικού Προσώπου του νοσοκομείου Αγ. Σάββας. Μια διαδικασία με επίφαση δημοκρατίας: ότι δήθεν και οι εργαζόμενοι παίρνουν μέρος στις αποφάσεις των οργάνων. Αλλά η αλήθεια είναι πολύ μακριά από αυτό. Αρχικά τα εκλεγμένα μέλη των εργαζομένων είναι μόνο 2 σε ένα σώμα 9 ατόμων, με τους 7 από αυτούς διορισμένους! Το δεύτερο είναι πως στις εκλογές αυτές ψηφίζουν μόνο οι μόνιμοι υπάλληλοι, αποκλείονται δηλαδή οι εργαζόμενοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας.

Παρόλες αυτές τις αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις αποφασίσαμε να συμμετέχουμε για να μην αφήσουμε σε αυτό το επίπεδο τις διοικήσεις να ψηφίζουν εν κρυπτώ και εις βάρος των συναδέλφων. Με μια καμπάνια δύο μόλις ημερών και βάζοντας την πολιτική μπροστά, καταφέραμε να κινητοποιήσουμε δεκάδες συναδέλφους και για πρώτη φορά η συμμετοχή να φτάσει σε υψηλά επίπεδα. Καταφέραμε να μπούμε στο ΔΣ ως αναπληρωματικό μέλος με 11 μόνο ψήφους διαφορά αλλά το σημαντικότερο είναι πως πλέον θα μπορούμε να μαθαίνουμε τα θέματα του ΔΣ και να κάνουμε τις παρεμβάσεις μας Συλλογικά!

Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων Αγ. Σάββα

ΣΑΜΟΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η γενική απεργία σε Σάμο, Ικαρία και Φούρνους για την υπεράσπιση της δημόσιας Υγείας και των τοπικών νοσοκομείων και Κέντρων Υγείας.

Στη Σάμο η πορεία ξεκίνησε από το Νοσοκομείο και κατέληξε στην πλατεία Πυθαγόρα, όπου έγιναν χαιρετισμοί εκπροσώπων φορέων και σωματείων, ενώ αντίστοιχα στην Ικαρία η απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην πλατεία του Ευδήλου και στο «Πολυδύναμο» Ιατρείο στους Φούρνους. Στη Σάμο η συγκέντρωση ολοκληρώθηκε με τη μουσική που έπαιξαν μέλη του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου. Μαζικά κατέβηκε ο κόσμος σε όλες τις κινητοποιήσεις, ενώ η καθολική συμμετοχή στην απεργία σήμανε ότι “νέκρωσαν” τα πάντα, από τα καταστήματα μέχρι την εστίαση και κάθε υπηρεσία του Δημοσίου. Το επόμενο απεργιακό ραντεβού, όπως τόνισαν όλοι, είναι στη γενική απεργία στις 28 Φλεβάρη στην πλατεία Αγίου Κηρύκου στις 12μ.

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ 28Φ Εξορμήσεις- Συσκέψεις

Τρίτη 18/2

Νοσοκομείο Άγιος Σάββας, ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ, 2μμ Αμφιθέατρο
Νοσοκομείο Δουρούτη, εξόρμηση, 11πμ
Εργοστάσιο ΗΣΑΠ Πειραιά, εξόρμηση, 7πμ
Μουσικό Λύκειο Πειραιά, εξόρμηση, 8πμ
Hellenic train Λεύκα, εξόρμηση, 2μμ
8ο ΓΕΛ Αθηνών εξόρμηση, 1.15μμ
Νοσοκομείο Άγιος Σάββας εξόρμηση, 12μες
Νοσοκομείο Αττικό, εξόρμηση, 9πμ και 7πμ
Γκαράζ Δήμου Νέας Ιωνίας, εξόρμηση 6.30 πμ
ΙΚΑ Νέας Ιωνίας, εξόρμηση, 8.30 πμ
Δημαρχείο Ηρακλείου, εξόρμηση, 11.00 πμ

Τέταρτη 19/2

Νοσοκομείο Τζάνειο εξόρμηση, 10πμ
Νοσοκομείο Μεταξά εξόρμηση, 2μμ
Δημαρχείο Νέας Σμύρνης εξόρμηση, 11πμ
Νοσοκομείο Αγλαΐα Κυριακού, εξόρμηση, 10πμ
Μετρό Σεπόλια εξόρμηση, 11πμ
ΟΣΕ σταθμός Λαρίσης εξόρμηση, 7μμ
Νοσοκομείο Σπηλιοπούλειο εξόρμηση, 12.30μμ
Νοσοκομείο Ερυθρός εξόρμηση, 7μμ
7ο & 10ο ΓΕΛ Περιστερίου εξόρμηση, 8πμ
Νοσοκομείο Αγία Όλγα, εξόρμηση, 7.00 πμ

Πέμπτη 20/2

Ακρόπολη, ΣΥΣΚΕΨΗ, 11πμ
Δήμος Νίκαιας εξόρμηση, 10πμ
Κρατικό Νίκαιας εξόρμηση, 12μ
Γκαράζ Δ, Πειραιά εξόρμηση, 7πμ
Νοσοκομείο Αγία Σοφία εξόρμηση 8.30πμ
Νοσοκομείο Αιγινήτειο, εξόρμηση, 10.30πμ
7ο Δημοτικό Βύρωνα, εξόρμηση, 11.30πμ
Δήμος Βριλήσσια, ΣΥΣΚΕΨΗ, 11.30πμ
Καλλιτεχνικό Αμπελοκήπων εξόρμηση, 7.45πμ
Δήμος Γαλασίου εξόρμηση 10πμ
Νοσοκομείο Ελπίς εξόρμηση, 10πμ
Νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου εξόρμηση, 1μμ
Επισιτισμός Εξαρχείων εξόρμηση, 8μμ
ΑΑΔΕ, εξόρμηση Επιτροπής αγώνα, 12 μες.
Ραδιομέγαρο ΕΡΤ, εξόρμηση, 8.30 πμ
Δημαρχείο Αγίας Παρασκευής, 11.00 πμ

Παρασκευή 21/2

Δημαρχείο Κερατσινίου εξόρμηση, 10πμ
Σκούπες και Μαγειρεία Δ. Κερατσινίου εξόρμηση, 12μ
15ο ΓΕΛ εξόρμηση, 7.45πμ
Δήμος Αθήνας (οδός Πατησίων), εξόρμηση, 11πμ
5ο ΓΕΛ Περιστερίου εξόρμηση 8πμ,
Δημαρχείο Περιστερίου εξόρμηση, 9.30πμ
Νοσοκομείο Δρομοκαϊτειο εξόρμηση, 9πμ
Δημαρχείο Αγίων Αναργύρων, εξόρμηση, 8πμ

Δευτέρα 14/2

Δήμος κορυδαλλού εξόρμηση, 12 μες
Παιδικοί σταθμοί Νίκαιας εξόρμηση, 8πμ
Γκαράζ Ρέντη εξόρμηση, 7πμ
2ο – 3ο Γυμνάσιο Νίκαιας, εξόρμηση, 7.45πμ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ Αντιφασιστικός ξεσηκωμός λίγο πριν την κάλπη

Οι ομοσπονδιακές εκλογές, που θα γίνουν την ερχόμενη Κυριακή 23 Φλεβάρη δεν πρόκειται να βγάλουν την Γερμανία από την πολιτική κρίση στην οποία έχει βυθιστεί.

Η συμμαχική κυβέρνηση Σοσιαλδημοκρατών (SPD), Πράσινων (Die Grünen) και Φιλελεύθερων (FDP) κατάρρευσε το περασμένο φθινόπωρο από την αδυναμία των τριών κομμάτων να έρθουν σε κάποια συμφωνία μεταξύ τους για την αντιμετώπιση της οικονομικής ύφεσης και της απειλής των ελλειμμάτων που μαστίζουν τα τελευταία χρόνια την πάλαι ποτέ ατμομηχανή της Ευρώπης. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία που ανακοινώθηκαν στα μέσα του Γενάρη, το γερμανικό ΑΕΠ συρρικνώθηκε για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά μέσα στο 2024. Είναι η πιο μακρόσυρτη ύφεση στην μεταπολεμική ιστορία της Γερμανίας.

Η δεξιά, χριστιανοδημοκρατική «Ένωση» (CDU/CSU) προηγείται σταθερά σε όλες τις δημοσκοπήσεις. Η Ένωση έχει κυβερνήσει τη χώρα τα 55 από τα 76 χρόνια που έχουν περάσει από την δημιουργία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας το 1949 μέχρι σήμερα, σε συμμαχία άλλοτε με το μικρό φιλελεύθερο FDP και άλλοτε σε «μεγάλους συνασπισμούς» μαζί με τους σοσιαλδημοκράτες. Τα τελευταία προγνωστικά της δίνουν τώρα ένα 30% και 224 έδρες στο κοινοβούλιο. Το FDP, ο «αγαπημένος» της κυβερνητικός συνεταιρός όμως βρίσκεται κάτω από το όριο του 5% και αναμένεται να μείνει εκτός βουλής. Το SPD κινείται γύρω στο 18% και τις 113 έδρες. Το σημερινό κοινοβούλιο έχει συνολικά 723 μέλη. Με απλά λόγια, ακόμα και τυπικά, οι εκλογές της ερχόμενης Κυριακής δύσκολα θα λύσουν το πολιτικό αδιέξοδο.

Η ακροδεξιά, ημφασιστική «Εναλλακτική για τη Γερμανία» (AfD) αναμένεται να αναδειχθεί, με ένα ανατριχιαστικό 20%, σε δεύτερο μεγαλύτερο κόμμα στο νέο ομοσπονδιακό κοινοβούλιο της Γερμανίας. Όλα τα κόμματα του «δημοκρατικού τόξου» δηλώνουν σταθερά ότι δεν πρόκειται με κανένα τρόπο να συνεργαστούν με το AfD. Οι πράξεις τους, όμως, άλλα λένε.

Πριν δυο εβδομάδες ο **Φρίντριχ Μερτς**, ο ηγέτης και υποψήφιος καγκελάριος της Ένωσης, έσπασε προκλητικά το ταμπού της μη συνεργασίας με το AfD κατεβάζοντας μια πρόταση νόμου για την αυστηροποίηση της μεταναστευτικής πολιτικής. Με τις ψήφους της Ένωσης, των Φιλελεύθερων και της Ακροδεξιάς η πρόταση μπήκε στην ημερήσια διάταξη για να συζητηθεί στο Βουλή στις 31 Γενάρη. Για πρώτη φορά στη μεταπολεμική ιστορία της Γερμανίας η Βουλή ενέκρινε μια απόφαση με την ψήφο των αναπολητών του ναζισμού.

16/2, Αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο Βερολίνο. Φωτό: Guy Smallman

Η κίνηση του Μερτς προκάλεσε μια θύελλα αντιδράσεων που χτύπησε ακόμα και την ίδια την Ένωση. Η **Άνγκελα Μέρκελ** με δήλωσή της χαρακτήρισε την απόφαση «λάθος». Στην ψηφοφορία της 31ης Γενάρη 12 βουλευτές της Ένωσης αρνήθηκαν να στηρίξουν το νομοσχέδιο, το οποίο τελικά απορρίφθηκε με 349 ψήφους κατά και 338 υπέρ.

Η πραγματική απάντηση, όμως, ήρθε από τον δρόμο. Το αντιφασιστικό κίνημα στη Γερμανία είχε ήδη οργανώσει ένα μεγάλο συλλαλητήριο περικύκλωσης του συνεδρίου του AfD στη Ρίτσα της Σαξονίας στις 11 Γενάρη. Το Σάββατο 2 Φλεβάρη εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν σε εκατοντάδες μικρές και μεγάλες πόλεις της Γερμανίας για να διαδηλώσουν όχι μόνο ενάντια στο ίδιο το AfD και την φασιστική απειλή αλλά και ενάντια στον Μερτς και την Χριστιανοδημοκρατική Δεξιά που νομιμοποίησε τους φασίστες και είναι έτοιμη, όπως όλα δείχνουν, να τους ανοίξει ακόμα και την κερκόπορτα προς την εξουσία.

Χιλιάδες διαδηλωτές

Τα νούμερα μιλάνε από μόνα τους: 80 χιλιάδες στο Αμβούργο, 45 χιλιάδες στην Κολωνία, 44 χιλιάδες στην Στουτγάρδη, 14 χιλιάδες στην Έσση, 10 χιλιάδες στη Βρέμη, 10 χιλιάδες στη Λειψία. Σε χιλιάδες μετριούνταν οι αντιφασίστες διαδηλωτές και σε δεκάδες άλλες μικρότερες πόλεις –στην Καρλσρούη, το Μάνχαιμ, το Χάιλμπρον, το Άουγκσμπουργκ, το Μπάιροϊν.

Στο Γκέτινγκεν (Κάτω Σαξονία) 140 περίπου φασίστες περικυκλώθηκαν από μια θάλασσα 10 χιλιάδων αντιφασιστών –που τους ανάγκασαν να ακυρώσουν την φασιστοσυγκέντρωσή τους. Σε όλες τις συγκεντρώσεις, πλάι στα πανό των αντιφασιστικών οργανώσεων, των συνδικάτων και της Αριστεράς υπήρχαν αυτοσχέδια πλακάτ που συνέκριναν τον Μερτς με τον **Μπρύνινγκ**, τον καγκελάριο του μεσοπολέμου που άνοιξε τον δρόμο στον Χίτλερ, συνθήματα ενάντια

στην «αντι-μετανάστευση» (την πρόταση του AfD να απελαύνονται πίσω στις «χώρες» τους ακόμα και άνθρωποι «ξένης καταγωγής» που έχουν γερμανική υπηκοότητα) και κοροϊδευτικά συνθήματα ενάντια στην δεξιά. «Φριτς άκου τη μαμάκα» έγραφε ένα πλακάτ στο Αμβούργο –μια άμεση αναφορά στην δήλωση της Μέρκελ που χαρακτήρισε την συνεργασία του Φρίντριχ (Φριτς) Μερτς με το AfD λάθος.

Και η 1 Φλεβάρη δεν ήταν παρά μόνο η αρχή. Μέσα στις δυο εβδομάδες που έχουν περάσει από τότε δεν έχει υπάρξει ούτε μια μέρα χωρίς κάποια μικρή ή μεγάλη αντιφασιστική κινητοποίηση στη Γερμανία. 250 χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στο Βερολίνο την περασμένη εβδομάδα, άλλες 160 χιλιάδες στο Μόναχο, για να φέρουμε μόνο τα δυο μεγαλύτερα παραδείγματα.

Ο Μερτς απέρριψε ως αβάσιμες τις κατηγορίες ότι με τη στάση του νομιμοποίησε το AfD. «Το χάσμα που υπάρχει ανάμεσα σε αυτούς και εμάς είναι τεράστιο» δήλωσε μετά την αποτυχημένη ψηφοφορία. Στην πραγματικότητα, όμως, ο στόχος του ήταν ακριβώς αυτός: να κλείσει το μάτι στους ψηφοφόρους του AfD σε μια προσπάθεια να ξανακερδίσει πίσω ένα κομμάτι από την παραδοσιακή βάση της Χριστιανοδημοκρατίας που έχει στραφεί στην ακροδεξιά.

Στη συζήτηση που έγινε στο κοινοβούλιο οι βουλευτές του AfD χλεύαζαν συνεχώς προκλητικά, με τον γνώριμο σε εμάς από την Χρυσή Αυγή τρόπο, την **Χάιντι Ράιχινεκ**, την ομιλήτρια της Die Linke την ώρα που μιλούσε από το βήμα. Το ίδιο ακριβώς έκανε και ο Μερτς.

Στα γκάλοπη Die Linke –που βρίσκεται σε χρόνια κρίση– ανεβαίνει. Τα τελευταία προγνωστικά της δίνουν γύρω στο 6%. Η «Λίστα Σάρα Βάγκενκνεχτ», αντίθετα, ένα κόμμα που δημιουργήθηκε από μια δεξιά, ρατσιστική, διάσπαση της Die Linke φαίνεται ότι θα μείνει εκτός Βουλής.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ 22 ΜΑΡΤΗ Aufstehen gegen Rassismus: Η εναλλακτική μας είναι η αλληλεγγυή

Το Aufstehen gegen Rassismus καλεί να εκφράσουμε τη διαμαρτυρία μας στους δρόμους στις 22 Μαρτίου, την Παγκόσμια Ημέρα Δράσης κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού. Μαζί θα διαδηλώσουμε κατά του αποκλεισμού, του στιγματισμού, της ισλαμοφοβίας, του αντισημιτισμού, του αντισημιτισμού και κάθε μορφής ρατσισμού.

Στη Γερμανία, η συζήτηση για τη μετανάστευση έχει τροφοδοτήσει κοινωνική πόλωση τους τελευταίους μήνες. Το AfD έχει χρησιμοποιήσει μεμονωμένες πράξεις βίας για να εξαπολύσει μια εκστρατεία μίσους κατά των προσφύγων. Αντί να πάρουν θέση εναντίον του, η συντριπτική πλειονότητα των κομμάτων δεν αντιτάχθηκε, αλλά αντίθετα ξεπέρασε το ένα το άλλο σε αιτήματα για ταχύτερες απελάσεις και αυστηρότερους νόμους.

Αυτό ενισχύει το AfD, το οποίο σπέρνει τον ρατσισμό και κάνει σχέδια για απελάσεις και αποτροπές. Είναι ο κοινοβουλευτικός βραχίονας του ακροδεξιού τρόμου.

Για πρώτη φορά στην ιστορία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, το AfD εγκυμονεί τον κίνδυνο νομιμοποίησης ενός φασιστικού μαζικού κόμματος. Ένα κόμμα εξαιρετικά επικίνδυνο που χρησιμοποιεί τις σημερινές πολλαπλές κρίσεις για να κινητοποιηθεί.

Στόχος μας είναι να απομονώσουμε και να σταματήσουμε το AfD στην κοινωνία. Δεν πρέπει να υπάρχει καμιά συνεργασία με το AfD! Το γεγονός ότι ο Φρίντριχ Μερτς δέχτηκε να περάσει τον νόμο του για τις απελάσεις στο γερμανικό κοινοβούλιο με τη βοήθεια του AfD αποτελεί σπάσιμο ενός ταμπού.

Αυτό καθιστά ακόμη πιο σημαντικό το γεγονός ότι εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλώνουν ενάντια στο AfD και τη συνεργασία του CDU μαζί του από τις πρώτες εβδομάδες του έτους.

Κανένα βήμα στο AfD

Όποιος υιοθετεί τις θεωρίες του AfD και υποκινεί το αντιπροσφυγικό και αντιμεταναστευτικό αίσθημα είναι εν μέρει υπεύθυνος για την άνοδο του AfD. Δεν πρέπει να υπάρχει κανένα βήμα και καμιά συνεργασία με τις ρατσιστικές, εθνικιστικές, αντιδημοκρατικές πολιτικές του AfD –ούτε στους δρόμους και τις πλατείες, ούτε στα τηλεοπτικά πάνελ και τα κοινοβούλια!

Χιλιάδες πρόσφυγες πεθαίνουν στη θάλασσα και τους χερσαίους δρόμους που έχουν μπλοκαριστεί στην Ευρώπη από την FRONTEX. Η απομόνωση και οι «επαναπροωθήσεις» σημαίνουν ότι οι κυβερνήσεις αρνούνται το δικαίωμα στο άσυλο και την ασφαλή διαμονή των προσφύγων.

Αυτή η κατάσταση έχει επιδεινωθεί από το Κοινό Σύστημα Ασύλου της ΕΕ. Επιτρέπει στα κράτη να παραβιάζουν τις υποχρεώσεις τους βάσει της διεθνούς νομοθεσίας για τους πρόσφυγες και τα ανθρώπινα δικαιώματα με αντάλλαγμα χρήματα. Στη Γερμανία, τους τελευταίους μήνες υπάρχει ανταγωνισμός για το ποιος μπορεί να απελάσει περισσότερους ανθρώπους και πιο γρήγορα.

Απαιτούμε ασφαλείς δρόμους διέλευσης, άσυλο και χαρτιά για πρόσφυγες και μετανάστες. Συνδυάζουμε τον αγώνα κατά του ρατσισμού με τον αγώνα κατά του φασισμού και αντιπιθέμεθα στην άνοδο της ακροδεξιάς διεθνώς.

Τα ακροδεξιά κόμματα αποτελούν σοβαρή απειλή σε πολλές χώρες. Όλο και περισσότερες ναζιστικές-τρομοκρατικές οργανώσεις αναδύονται –συνά με συνδέσμοι με κρατικούς θεσμούς όπως η αστυνομία και ο στρατός.

Ο μόνος τρόπος για να απωθήσουμε την ακροδεξιά από τον Ντόναλντ Τραμπ μέχρι τη Τζόρτζια Μελόνι, από τη Χρυσή Αυγή μέχρι τον Μπιρν Χόκε είναι μέσω πλατιάς και αποφασιστικής διαμαρτυρίας.

Aufstehen gegen Rassismus

ΟΙ ΗΠΑ ΣΤΟΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ

Επιθέσεις και Αντιστάσεις σε όλα τα μέτωπα

Ο Τραμπ κλείνει ένα μήνα στην προεδρία των ΗΠΑ και οι μάχες έχουν ανοίξει σε όλα τα μέτωπα. Η εικόνα του οδοστρωτήρα που, αγκαλιά με τον Μασκ και τους δισεκατομμυριούχους από τη μια μεριά και με τις φασιστικές συμμορίες από την άλλη, έρχεται να διαλύσει τα πάντα χωρίς αντίσταση έχει ήδη δώσει τη θέση της σε μια κατάσταση διαρκούς αστάθειας. Οι "πρωτοβουλίες" του όσον αφορά στην Παλαιστίνη και την Ουκρανία αναλύονται σε άλλες στήλες της Εργατικής Αλληλεγγύης. Αλλά δίπλα στις απειλές για αρπαγή της Γροιλανδίας, του Παναμά και του Καναδά, δεν περνάει βδομάδα χωρίς μια ακόμη κίνηση στην κόψη του ξυραφιού της έντασης με κάποιον παλιό ή νέο εχθρό. Η πολιτική του πολέμου των δασμών κάνει τα χρηματιστήρια να χοροπηδάνε με πανικό και έχει βάλει τους πάντες στην αναζήτηση αντίρροπων κινήσεων προς το άγνωστο.

Στο εσωτερικό των ΗΠΑ, οι νομοθετικές του κινήσεις σηματοδοτούν τη σύγκρουση με τους καταπιεσμένους και την προοδευτική και αγωνιζόμενη Αμερική. Θέλησε να επιτεθεί στην "ιδεολογία του φύλου", δηλαδή σε οποιαδήποτε τοποθέτηση ότι το φύλο δεν περιορίζεται απλώς στη νόρμα που ορίζει η γυναικεία καταπίεση και εξήγγειλε κατάργηση κάθε προστασίας του δικαιώματος στον αυτοπροσδιορισμό.

Όσον αφορά στο περιβάλλον, καταργεί νομοθετικά τις όποιες κινήσεις είχαν κάνει προηγούμενες κυβερνήσεις για τα μάτια του κόσμου (περιορισμούς και ελέγχους στις γεωτρήσεις και στις εξορύξεις, δεσμεύσεις για σταδιακή απομάκρυνση από τους ορυκτούς υδρογονάνθρακες), αλλά ταυτόχρονα περικόπτει μαζικά τις θέσεις εργασίας στους τομείς της προστασίας του περιβάλλοντος και των περιβαλλοντικών ελέγχων. Οι εργαζόμενοι πετιούνται στο δρόμο και οι καπιταλιστές παίρνουν πράσινο φως να καταστρέψουν ό,τι θέλουν. Η επίθεση στο περιβάλλον σερβίρεται ως κομμάτι της σκούπας που έχει βάλει σε κίνηση ο Έλον Μασκ ενάντια στη "γραφειοκρατία", δηλαδή ενάντια στις δημόσιες υπηρεσίες, την Παιδεία και την Υγεία.

Βγάζει τις ΗΠΑ από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, αλλά κυρίως πετάει στα σκουπίδια τις νομοθετικές πρόνοιες για προστασία της δημόσιας υγείας και της υγείας των εργατών. Κομμάτι αυτής της επίθεσης, αλλά και με ξεχωριστά πολιτικά αντι-γυναικεία κίνητρα είναι και ο περιορισμός στο δικαίωμα της έκτρωσης και συνολικότερα στη γυναικολογική περίθαλψη. Αλλά τα δυο μεγαλύτερα εσωτερικά μέτωπα που έχει ανοίξει είναι από τη μια μεριά η επίθεση στις "μειονότητες" οι οποίες δεν είναι και τόσο μειονότητες: οι γυναίκες, οι μαύροι και οι μαύρες, οι άνθρωποι με αναπηρίες. Μία από τις πρώτες του κινήσεις ήταν να καταργήσει τις πολιτικές συμπερίληψης και προστασίας απέναντι στο ρατσισμό και τις πρακτικές αποκλεισμού. Από την άλλη είναι η επίθεση στους μετανάστες με κινητοποίηση ολόκληρου του κεντρικού κρατικού μηχανισμού για να προχωρήσει σε μαζικές απελάσεις.

Καθημερινά κυκλοφορούν καινούργιες εγκυκλίους στρατιωτικοποιώντας ακόμη περισσό-

13/2, Αντιρατσιστική διαδήλωση στην Νέα Υόρκη. Φωτό: Justin Lane/EPA

τερο τα σύνορα με το Μεξικό και απειλώντας με τιμωρίες και απολύσεις όσα στελέχη του ομοσπονδιακού κράτους ή των Πολιτειών επιχειρούν να βάλουν φρένο στη ρατσιστική αντι-μεταναστευτική βία της αστυνομίας. Την περασμένη βδομάδα η κυβέρνηση Τραμπ διέρρευσε προς τα ΜΜΕ πως θα ξαναβάλει σε κίνηση τις επιθέσεις σε οικογένειες μεταναστών με μικρά παιδιά, χωρίς να νοιάζεται για τις επιπτώσεις του βίαιου διαχωρισμού των παιδιών από τους γονείς τους. Ταυτόχρονα, διευρύνει το σύστημα των φυλακών, ζητώντας από ιδιωτικές εταιρείες να αναλάβουν ακόμη μεγαλύτερο κομμάτι της "διαχείρισης" των σχεδόν δύο εκατομμυρίων ανθρώπων που βρίσκονται φυλακισμένοι στη "Γη της Ελευθερίας".

Ρήγματα

Ο Πάπας Φραγκίσκος ένωσε αναγκασμένους να κάνει δημόσια έκκληση ενάντια στις επιθέσεις του Τραμπ στους μετανάστες. Κατήγγειλε τις απελάσεις σαν πράξη που παραβιάζει την αξιοπρέπεια ανδρών, γυναικών και οικογενειών και κάλεσε τους Καθολικούς να μην ακολουθήσουν την αντιμεταναστευτική ρητορεία του Τραμπ. Προειδοποίησε τον Τραμπ ότι κάθε πολιτική που βασίζεται στη βία "ξεκινάει άσχημα και θα τελειώσει άσχημα". Ενώ σε μια αποστροφή που έχει στοιχεία καλέσματος σε πολιτική ανυπακοή, ζητάει από τους Καθολικούς να εξετάζουν τη νομιμότητα των ίδιων των νόμων με βάση το αν υπερασπίζονται την αξιοπρέπεια των ανθρώπων και όχι το αντίστροφο. Η κόντρα με τον Πάπα προστίθεται στη λίστα των διεθνών ρηγμάτων που ενεργοποιεί ο Τραμπ με κάθε του κίνηση. Όμως, η επιστολή του Πάπα δεν θα είχε έρθει χωρίς τη μαζική κινητοποίηση των μεταναστευτικών κοινοτήτων και των συμπαραστατών τους από την πρώτη μεριά που ο Τραμπ ανέλαβε την προεδρία.

Την περασμένη βδομάδα οι κινητοποιήσεις συνεχίστηκαν και σε διάφορα σημεία έγιναν ακόμη πιο μαχητικές. Ο κόσμος που οικοδομεί το κίνημα ενάντια στις απελάσεις του Τραμπ ξέρει ότι πρόκειται για μια μάχη που μόλις ξεκινάει και δεν θα τελειώσει μέσα σε λίγες βδομάδες. Στο Πανεπιστήμιο του Βόρειου Τέξας, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες συγκεντρώθηκαν την περασμένη Τετάρτη, στήνοντας χορό και συναυλία, δίνοντας τον λόγο στους συναδέλφους τους μετανάστες πρώτης και δεύτερης γενιάς. Η μαζική εμφάνιση μεξικάνικων σημαίων στις διαδηλώσεις στις Νότιες Πολιτείες κάνουν τους υποστηρικτές του Τραμπ να φρίτουν. Ήλπιζαν ότι οι απειλές των απελάσεων θα έστελναν τον κόσμο στο σπίτι του φοβισμένου, αλλά αντίθετα έχουν προκαλέσει ασταμάτητη παρουσία του κινήματος στους δρόμους και χρήση της μεξικάνικης σημαίας σαν σύμβολο υπερηφάνειας για την ισπανόφωνη κοινότητα και για τη μεταναστευτική προέλευση των ανθρώπων.

Οι κινητοποιήσεις στα Πανεπιστήμια ενάντια στις απελάσεις γίνονται ένα με τον αγώνα για την Παλαιστίνη που τα δυο τελευταία χρόνια ήταν η κινητήρια δύναμη του φοιτητικού κινήματος, αλλά και με το κίνημα ενάντια στην κατάργηση των θετικών διακρίσεων για τις γυναίκες και τις μειονότητες. Μαύροι φοιτητές αλλά και λευκές φοιτήτριες βλέπουν τις επαγγελματικές και ακαδημαϊκές προοπτικές τους να συρρικνώνονται από τη μία μεριά στην άλλη, γιατί ο Τραμπ αποφάσισε πως οι ποσοτώσεις είναι "άδικες".

Ο φοιτητής του Πανεπιστημίου του Βόρειου Τέξας, Χουάν Πιμεντέλ, μιλώντας στη συγκέντρωση, δήλωσε περήφανος για τη μητέρα και τον πατέρα του που ήρθαν στις ΗΠΑ όταν ήταν τριών και δεκαπέντε ετών αντίστοιχα και είπε: «Δεν θα μείνω άπραγος και δεν θα επιτρέψω να ακούει η οικογένειά μου, άνθρωποι που

έχουν ζήσει εδώ όλη τους τη ζωή, ότι δεν ανήκει εδώ. Ότι είναι εγκληματίες και βιαστές και δολοφόνοι. Δεν θα κάτσω να βλέπω να τους παίρνουν από τη γη που αγαπούν, από τις οικογένειες και τις ζωές που έχουν χτίσει εδώ».

Στο Οχάιο οργανώθηκαν αντιφασιστικές κινητοποιήσεις ενάντια σε φασιστικές οργανώσεις που τόλμησαν να βγουν με σβάστικες και ρατσιστικά συνθήματα κοντά σε παραδοσιακές γειτονιές Αφροαμερικανών. Ακόμη και οι πιο ακραίες ναζιστικές γκρούπες βίωθον απελευθερωμένες για δημόσια εμφάνιση λόγω του χώρου που τους έχει δώσει ο Τραμπ. Αλλά, το μαύρο και το αντιρατσιστικό κίνημα δεν είναι διατεθειμένο να αποδεχθεί τη νέα κατάσταση. Η διαδηλώτρια Κάτσαρτα Τάλμπερτ λέει στο CNN: «Είναι φοβερά επικίνδυνο το γεγονός ότι η αστυνομία δεν κάνει τίποτα εναντίον τους. Πίσω από τις μάσκες τους μπορεί να βρίσκεται ένας νέος Χίτλερ. Μπορεί να βρίσκεται ένας ακόμη μαζικός δολοφόνος σε ένα σχολείο αύριο».

Στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης την Πέμπτη οργανώθηκε μεγάλη διαδήλωση υπεράσπισης των μεταναστών χωρίς χαρτιά, ενάντια στις επιθέσεις της αστυνομίας και τις απειλές για απέλαση. Η διαδήλωση, με πολλούς μετανάστες στις γραμμές της πέρασε μπροστά από τα κεντρικά της Αντιμεταναστευτικής Υπηρεσίας.

«Η σημερινή διαμαρτυρία είναι μόνο η αρχή του τι αρχίζει να συνενώνεται σε ένα μεγάλο, ζωηρό, κίνημα αλληλεγγύης των μεταναστών στη Νέα Υόρκη. Θέλω όλοι να ξέρουν ότι λέμε πως οι μετανάστες είναι ευπρόσδεκτοι εδώ. Η Νέα Υόρκη είναι πόλη των μεταναστών και θα στηρίξουμε και θα υπερασπιστούμε τους γείτονές μας», δήλωσε ένας από τους οργανωτές της κινητοποίησης.

Νίκος Λούντος

Εκδήλωση – παρουσίαση για το νέο βιβλίο του «Δούλοι, δουλεία και δουλοληπτικός τρόπος παραγωγής στην ελληνική και ρωμαϊκή αρχαιότητα» οργανώνει το **Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στην ΕΣΗΕΑ την Τρίτη 25/2 στις 7μμ.** Θα μιλήσουν ο συγγραφέας του βιβλίου ιστορικός-πανεπιστημιακός **Δημήτρης Κυρτάτας**, η **Ευτυχία Μπαθρέλλου**, ερευνήτρια στο **Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών** και ο **Κώστας Βλασόπουλος**, καθηγητής στο **Παν/μιο Κρήτης** που μαζί έχουν γράψει το βιβλίο «**Η ζωή μου όλη**» για την ζωή των δούλων στην αρχαιότητα. Στις σελίδες αυτού του βιβλίου ο **Δημήτρης Κυρτάτας** μάς δίνει μια καθαρή πρώτη εικόνα για το συσκοτισμένο ζήτημα της δουλείας στην ελληνική και ρωμαϊκή αρχαιότητα. Διερευνά και αναλύει σε βάθος τον θεσμό της δουλείας, κυρίως από μαρξιστική σκοπιά. Αυτό είναι απαραίτητο για να γίνει κατανοητό ότι η δουλεία δεν ήταν κάποια περιθωριακή κηλίδα σε μια σκοτεινή γωνιά του αρχαίου πολιτισμού, αλλά το θεμέλιο πάνω στο οποίο στηριζόταν τότε ο κυρίαρχος τρόπος παραγωγής.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
για τη δουλεία στην αρχαιότητα

Παρουσίαση της επανέκδοσης του βιβλίου

Δούλοι, δουλεία και δουλοληπτικός τρόπος παραγωγής στην ελληνική και ρωμαϊκή αρχαιότητα

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φειδίου 14-16 Αθήνα, πίσω από Τιάνια-Ρεξ • Τ 210 5247584 • www.marxistiko.gr

ΤΡΙΤΗ **25/2** 7μμ
ΕΣΗΕΑ Ακαδημίας 20 Αιθ. Του όρφου

ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΝ

- **Ευτυχία Μπαθρέλλου**, ερευνήτρια, **Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών**
- **Κώστας Βλασόπουλος**, καθηγητής αρχαίας ιστορίας, **Πανεπιστήμιο Κρήτης**
- **Δημήτρης Ι. Κυρτάτας**, συγγραφέας του βιβλίου, ομότιμος καθηγητής **Πανεπιστημίου Θεσσαλίας**

“Γιατί να διαβάσει κανείς σήμερα ένα βιβλίο για τη δουλεία στην αρχαιότητα”;

Δημήτρης Ι. Κυρτάτας
Δούλοι, δουλεία και δουλοληπτικός τρόπος παραγωγής στην ελληνική και ρωμαϊκή αρχαιότητα, β' έκδοση

Αθήνα, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, 2025 (α' έκδοση: Αθήνα, Ο Πολίτης, 1987).

Γιατί να διαβάσει κανείς σήμερα ένα βιβλίο για τη δουλεία στην αρχαιότητα; Παρά τη νομική κατάργησή της, η δουλεία δεν είναι φαινόμενο του παρελθόντος μόνο. Σύμφωνα με εκτιμήσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (<https://www.ilo.org/publications/major-publications/global-estimates-modern-slavery-forced-labour-and-forced-marriage>), σχεδόν 50 εκατομμύρια άνθρωποι παγκοσμίως (δηλαδή περίπου 1 στους 150!) ζούσαν σε συνθήκες σύγχρονης δουλείας το 2021, με τους μετανάστες εργάτες να αντιμετωπίζουν τον τριπλάσιο κίνδυνο υποδούλωσης από τους μη μετανάστες συντρόφους τους.

Πέρα από αυτό, και όσοι απολαμβάνουμε συνθήκες «ελεύθερης εργασίας» στο σύγχρονο καπιταλισμό, είμαστε, με κάποιον τρόπο και σε κάποιο βαθμό, αντικείμενα καταπίεσης και εκμετάλλευσης. Όπως εντόπισε ο Μαρξ, «την οικονομική εξάρτηση» του εργάτη από το κεφάλαιο «και τη μεσολαβεί και τη συγκαλύπτει η περιοδική ανανέωση της αυτοπούλησής του, η αλλαγή των ατομικών του αφεντικών που τον μισθώνουν...» (Κεφάλαιο, τ. Α', Αθήνα, Σύγχρονη Εποχή, 2002, σσ. 598-9 πρβ. 604, 635-6, και, π.χ., τις αναφορές στην «υποδούλωση» των εργατών στο κεφάλαιο και την αστική τάξη στο Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος, κεφ. 1).

Με ένα από τα στοιχεία που συνδέουν το μισθωτό του σήμερα και τον δούλο της ελληνικής και ρωμαϊκής αρχαιότητας, συγκεκριμένα την αποδοχή της εκμετάλλευσής τους ως δεδομένης και αυτονόητης, ξεκινά ο πρόλογος του ιστορικού και καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας Δημήτρη Κυρτάτα στη δεύτερη έκδοση του βιβλίου του «Δούλοι, δουλεία και δουλοληπτικός τρόπος παραγωγής στην ελληνική και ρωμαϊκή αρχαιότητα». Ο τίτλος, με την πορεία του από το συγκεκριμένο στο αφη-

ρημένο και θεωρητικό, είναι διακριτικός οδηγός για το περιεχόμενο και τη δομή του βιβλίου αλλά και για τον χαρακτήρα της έρευνας που επιχειρεί ο Κυρτάτας: «από την κοινωνική πραγματικότητα στο μοντέλο και πάλι πίσω», για να χρησιμοποιήσουμε τα λόγια του Fernand Braudel που παρατίθενται ως προμετωπίδα (σ. 5). Το εξαιρετικό πρώτο κεφάλαιο πληροφορεί για τους ρόλους των αρχαίων δούλων στην παραγωγική διαδικασία και δείχνει πώς οι ρόλοι αυτοί καθόριζαν τις συνθήκες διαβίωσής τους, τη συμπεριφορά των δεσποτών τους απέναντί τους αλλά και τις αντιδράσεις τους, συλλογικές και ατομικές, στην καταπίεση και εκμετάλλευση που βίωναν. Το υπόλοιπο βιβλίο συνδιαλέγεται με θέσεις μελετητών που έχουν αφήσει βαθύ αποτύπωμα στη μελέτη της αρχαίας δουλείας και στοχάζεται κυρίως πάνω στα εξής θέματα: Αποτελούσαν οι δούλοι της ελληνικής και ρωμαϊκής αρχαιότητας κοινωνική τάξη; Σε ποιο βαθμό βασιζόταν ο κυρίαρχος τότε τρόπος παραγωγής στην εργασία των δούλων; Ποιοι παράγοντες οδήγησαν στη γένεση και, ακολούθως, στην παρακμή του δουλοληπτικού τρόπου παραγωγής;

Ο χώρος δεν επιτρέπει πιο λεπτομερή παρουσίαση, αλλά είναι ήδη εμφανές ότι το βιβλίο δεν μένει στην πληροφορία, διερευνά και στοχάζεται. Η επιλογή όμως να μην εμπλουτιστεί η πρώτη έκδοση (η μόνη προσθήκη είναι ο πρόλογος των σελίδων 9-12), αν και κατανοητή, έχει ένα κόστος. Ένα βιβλίο με την ίδια στόχευση, μέθοδο και κριτική ματιά, που να συνομιλεί όμως και με τις ιδέες πιο σύγχρονων μελετητών, θα ωφελοόσε ακόμα πιο πολύ τον αναγνώστη στο δικό του αναστοχασμό. Για να θυμηθούμε όμως τον τραγικό ποιητή Σοφοκλή, «το ένα σε πάει να βρεις τα πολλά, αν πιάσεις μian ακρούλα της ελπίδας» (Οιδίποδας Τύραννος στ. 120-1). Ο αναγνώστης του βιβλίου του Κυρτάτα δε θα εξοφλαιστεί που, παρόμοια με όλους τους «σπουδασίους» της ελληνικής και ρωμαϊκής αρχαιότητας, ο Σοφοκλής χρωστούσε τη μόρφωση και την «πλουσιοπάροχη» (όπως τονίζει ο αρχαίος βιογράφος του) ανατροφή του στον πλούτο που παρήγαν οι δούλοι τεχνίτες του πατέρα του.

Ευτυχία Μπαθρέλλου,
ερευνήτρια στο **Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών**

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr
Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-Ρεξ
τηλ. 2105247584